

PREDGOVOR

Pred vami je knjižica, ki z besedo in sliko povzema dogodke in vtise desetih let od prvih skavtskih obljub. V njej je predstavljena večina pomembnejših dogodkov in projektov, ki so del zgodovine stega Nova Gorica 1 in skavtstva na Goriškem. Knjižica je namenjena ohranjanju spomina na dogodke in ljudi, ki so zaznamovali velik del našega otroštva in mladosti in bodo najverjetneje zaznamovali tudi večji del naše prihodnosti, saj poznani rek govori: "Enkrat skavt, vedno skavt."

V Novi Gorici 31.3.2006

stegovodja Matej Rešič

KDO SMO SKAVTI?

Skavti v Sloveniji smo člani Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, ki je bilo ustanovljeno 31.3.1990. Naše združenje je samostojno, prostovoljno, nepolitično, mladinsko vzgojno društvo odprto za vse ljudi. Temelji na načelih, ki jih je leta 1907 zapisal ustanovitelj skavtstva Robert-Baden Powell in jih je leta 1922 v Parizu potrdila Mednarodna skavtska konferenca. Organizirani smo kot združenje na državni ravni, delimo pa se na krajevne enote, med katerimi je tudi naš steg Nova Gorica 1.

Poslanstvo organizacije

Poslanstvo organizacije je prispevati k polnemu telesnemu, duševnemu, duhovnemu in družbenemu razvoju mladih ljudi, da bodo lahko postali trdne osebnosti, odgovorni državljani ter člani krajevnih, narodnih in mednarodnih skupnosti.

Osnovne metode dela z mladimi

Osnovne metode dela z mladimi so obljuba in zakoni, delo v majhnih skupinah, učenje z delom, samovzgoja, simbolna govorica, dejaven odnos med mladimi in odraslimi, dejavnosti na prostem, služenje v družbi. Skavti smo dejavni člani Cerkve preko katere spoznavamo evangeljske vrednote. Te metode so prilagojene starosti skavtov, ki so organizirani v tri starostne veje. Najmlajša starostna veja so volčiči in volkuljice, ki zajema otroke v starosti od 8-10 let, organizirani so kot krdelo in njihov pozdrav je »Dober lov«. Naslednja veja, ki zajema otroke od starosti 11-15 let je veja izvidnikov in vodnic. Organizirani so kot četa, ki se nato deli na moške in ženske vode. Njihov pozdrav je »Bodi pripravljen«. Najstarejša skavtska starostna veja so popotniki in popotnice, ki zajema mladostnike od 16. -20. leta. Ta skavtska veja je organizirana kot klan in noviciat. Noviciat je enoletna priprava na klan. Njihov pozdrav je »Srečno pot. Pri dopolnjenem 21 letu, dajo skavti odhod in imajo možnost nadaljevati skavtsko pot znotraj našega združenja kot voditelji, lahko se pridružijo Bratovščini odraslih skavtov, lahko pa zapustijo skavte in sledijo svoji življenjski poti ter služenju na drugih področjih.

Prve obljube so predstavljale prelomni trenutek v našem stegu, ko so prvi mladostniki resnično stopili na skavtsko pot. Korak prvih skavtskih obljub ni bil samoumeven, ampak je želja in zamisel o skavtih veliko let tlela in rasla v mislih posameznikov.

Prve ideje o skavtih v Novi Gorici so se pojavila že leta 1990. Takrat je bil prvi sestanek sedmih skavtskih navdušencev s predstavniki Slovenske zamejske skavtske organizacije (SZSO), 26.11.1990 v Katoliškem domu v Gorici. Tega srečanja se je udeležilo tudi nekaj navdušencev iz Ajdovščine, ki so se tudi seznanjali s skavtstvom. Skupino, ki se je udeležila sestanka, je zbral Evgen Boltar, ki mu je bilo skavtstvo že precej let znano iz zamejskih krogov, pa tudi sam je bil zagret za skavte.

Prva predstavitev delovanja skavtov pod okriljem SZSO je bila 26.12.1990 v župnijski dvorani Kristusa Odrešenika v Novi Gorici. Na tej predstavitvi se je zbralo 35 zainteresiranih.

Temu sestanku je 1. in 2. februarja 1991 že sledilo prvo zimovanje fantov in deklet v starosti volčičev.

Za prvomajske praznike leta 1991 se je Evgen udeležil prve taborne šole, ki je bila v italijanski skavtski bazi v kraju Andreis. Taborno šolo je organizirala italijanska skavtska organizacija AGESCI. V letu 1991 je že bil načrtovan prvi tabor na Gorah za "skavte" naše župnije, vendar zaradi vojnih razmer v Sloveniji ni bil realiziran.

Od leta 1992 do leta 1994 v župniji Kristusa Odrešenika ni bilo nobenih aktivnosti s skavti, ker je med tem časom v župniji Kapela začela delovati skavtska skupina, ki se je povezala z SZSO iz Gorice.

V jeseni 1994 je v župnijo Kristusa Odrešenika prišel za kaplana g. Bogdan Vidmar, ki je aktivno sodeloval med skavti v Postojni. Z njegovo pomočjo so se navdušenci za skavte v cerkvi Kristusa Odrešenika začeli povezovati z ZSKSS.

Navdušenci za skavte so se prvič zbrali na informativnem srečanju, ki je bilo na praznik Marijinega oznanjenja 25.3.1995. Takrat so predstavitev skavtov vodili Janez Kobal (generalni duhovni asistent ZSKSS), Matjaž Kocijančič (načelnik Primorske regije) in Marializa Fajdiga (načelnica Primorske regije). Prvo srečanje neformalne skavtske skupine je bilo 21.4.1995. Od takrat so se v letu 1995 vrstila redna srečanja in "skavti" naše župnije so se že udeležili nekaterih dogodkov Primorske regije med katerimi je bila Marmeljada v Tolminu. Poleti istega leta so se naše "skavtinje" udeležile tabora s tolminskimi skavti ter skavti iz Radovljice. Bogdan Vidmar je tekom leta 1995 dal pobudo za ustanovitev skavtov oziroma skavtske skupine v Novi Gorici. ZSKSS nam je za pomoč pri ustanavljanju skavtske skupine dodelila nam najbližji steg v združenju. To so bili skavti iz Ajdovščine. Ajdovski steg nam je nudil predvsem svetovalno pomoč in pomoč pri zbiranju in izpolnjevanju vseh potrebnih dokumentov za ustanovitev skavtske skupine.

Na prvem zimovanju, ki je potekalo od 27. do 29.12.1995 v Podmelcu sta skupino navdušencev obiskala generalni duhovni asistent Janez Kobal in načelnik Primorske regije Janez Medvešček. S seboj sta prinesla listino, na kateri je pisalo, da nas je Izvršni odbor Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov na redni seji 17.12.1995 sprejel v ZSKSS s statusom stega v ustanavljanju.

Sledile so prve skavtske obljube, ki jih je 18.2.1996 v cerkvi Kristusa Odrešenika dalo pet skavtinj in en skavt.

OD PRVIH OBLJUB DO DANES

Davno, davno nazaj je tisti nedeljski popoldan, dne 18.2.1996, ko se je skupina šestih mladostnikov odločila stopiti na skavtsko pot. Pri svoji časti so obljubili, da si bodo z božjo pomočjo prizadevali služiti Bogu in domovini, pomagati svojemu bližnjemu in izpolnjevati skavtske zakone. Ti fantje in dekleta so na ta dan obljubili veliko več. Obljubili so, da bodo ostali prijatelji in da bodo del svojega časa in življenja posvetili služenju in vzgoji mladih, da bodo tudi drugi mladostniki in otroci bili deležni sreče in veselja, ki se skriva v skavtskem načinu življenja. Takrat ni nihče slutil, da bodo semena skavtstva pognala tako močne korenine. Hitro so se začetni peščici skavtov pridružili novi in novi mladi, ki so bili željni prijateljstva, pustolovščin in skavtskih vrednot. Druščina se je zbirala in se še vedno zbira v cerkvi Kristusa Odrešenika, kjer črpa duhovno oporo in evangeljske vrednote. Kmalu so mladi prevzeli vodenje vej in izpeljali številne projekte, kjer so pokazali vso svojo požrtvovalnost, nadarjenost in hrepenenje po ustvarjanju boljšega sveta. Velikokrat so bili projekti, tabori in dogodki izpeljani na tako visoki ravni, da sami voditelji niso mogli verjeti v to, kar jim je uspelo. Kvalitetno delo se je odražalo na neprestani rasti števila skavtov v stegu. Otroci in mladi so vse številčnejše prihajali tudi iz drugih župnij Goriške in danes naš steg šteje sto enega aktivnega člana. Kvalitetno delo se ni odražalo le v številčni rasti, ampak predvsem na zadovoljstvu in osebni rasti otrok in mladostnikov. Zadovoljstvo je bilo vidno prisotno tudi pri starših, ki so zaupanje v skavtstvo okronali s tem, da so sami postali skavti v okviru Bratovščine odraslih skavtov Nova Gorica 1. Bratovščina deluje od začetka leta 2003 in steg z njo zgledno sodeluje. Skupaj si prizadevamo osebno rasti in napredovati ter pustiti svet za spoznanje boljši, kot smo ga prejeli. Kaj smo v teh deseti leti počeli se ne da opisati le z besedo. Sledite knjižici in prepustite se slikam in komentarjem ter poskusite začutiti skavtski duh, ki nas spremlja že ves ta čas.

IME STEGA

Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov podeli vsaki skavtski skupini v ustanavljanju oziroma stegu svoje formalno ime. To ime je sestavljeno iz imena kraja, kjer steg deluje in iz zaporedne številke, ki pomeni kronološki vrstni red včlanitve v Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov v okviru posameznega kraja. Poleg formalnega imena ima steg lahko dodatno ime, ki mu ga določijo člani stega. Tako smo našemu stegu, dali nam bolj domače ime, in sicer Steg angelske vrtnice. Ime je bilo izbrano 1. 2. 2003 na izrednem sestanku skupnosti voditeljev, formalno sprejeto pa v obredu na gradu Rihemberg 21.2.2003. Takrat so bila sprejeta tudi imena vseh vej v stegu.

Pomen in simbolika imena:

ANGELSKA – povezava s Škabrijelom, hribom nadangela Gabrijela

- Gabrijel je angel upanja in miru. Upanje dviga skavtu pogled od zgolj materialnih, tosvetnih stvari, ki lahko človeka zapeljejo v obup, k večnosti, k pravemu veselju, ki ne mine. Mir pomaga skavtu v življenju, da išče in si prizadeva za mir pri sebi, v stegu in kjerkoli je.
- VRTNICA – je simbol Nove Gorice in v povezavi s Sveto goro, z Marijo, ki je podoba vrtnice
- Sveta Gora je Marijino svetišče mednarodnega značaja na stičišču treh narodov: Furlanov, Italijanov in Slovencev, kjer Marija kot mati zbira vse tri narode ob sebi.

RUTKA STEGA

Nosimo rutko, ki je sive barve, obrobljena z roza trakom. Čeprav naj bi bila Nova Gorica mlado, zeleno mesto, je precej zasičena z betonom, sivina se marsikdaj najde tudi v ljudeh, ki neprestano hitimo po opravkih in se ne utegnemo nasmejati in opazovati sveta okrog nas. Zato siva barva rutke. Simbol Nove Gorice je vrtnica. Skavti želimo poživiti sivino, ki nas obdaja. S svojo zagnanostjo, veseljem, raziskovanjem narave, odkrivanjem duhovnih lepot, mladostjo in ljubeznijo, skušamo razbiti vsakdanjo pustost in pokazati na toplejšo plat mesta; zato roza obroba.

OBLJUBE

1 8 . 2 . 1 9 9 6

Cerkev Kristusa Odrešenika Nova Gorica

Evgen Boltar
Urška Leban
Veronika Kovačič
Tanja Jan
Monika Kovačič
Nina Zega
Loredana Zega

1 2 . 5 . 1 9 9 6

Kramarca

Urša Stres
Urška Mozetič
Alenka Trošt
Aljoša Kikelj
Igor Kretič
Kristina Lenar
Klementina Plesničar
Martina Mozetič

4 . 5 . 1 9 9 7

Cerkev sv. Kvirina (Paljevo)

Kristina Kovačič
Vesna Malič
Vasja Markič
Tomaž Vodopivec
Mitja Martelanc
Matej Reščič
Primož Skubin
Blaž Kragelj
Matevž Kovačič
Miha Kovačič
Nejc Kovačič
Aljaž Plesničar
Gregor Bralič
Tina Valentinčič
Mateja Kulot
Klara Gomboc
Martina Repič

2 6 . 4 . 1 9 9 8

Cerkev sv. Kvirina (Paljevo)

Abel Štakul
Martin Maček
Gregor Mrhar
Andraž Simon
Urban Stres
Peter Boškin
Jasmina Kraigher
Jerneja Kraigher
Monika Žigon
Maja Dolinar

2 5 . 6 . 1 9 9 9

Vitovlje

Mateja Humar
Amanda Šinigoj

1 7 . 7 . 1 9 9 9

Podstene

Janez Mašera

2 5 . 4 . 2 0 0 0

Pedrovo

Tilen Reljič
Matija Rožanc
Tilen Marinič
Rok Ožbot
Tereza Tomažič
Maša Tomažič
Neža Bric
Emanuel Vidmar

2 2 . 7 . 2 0 0 1

Krkavče

Filip Tomažič
Martin Kraigher
Andeja Blažko
Natalija Mozetič
Urška Skrt
Matej Fornazarič
Tomaž Nemec

4 . 7 . 2 0 0 2

Korada

Lea Kovačič
Ana Fornazarič
Jakob Batič
Matej Pertovt
Erik Pertovt
Valentina Prezelj
Matija Kirjakovič
Nina Di Falco
Polona Plesničar

obljuba VV:

Jan Doljak
Sara Rodman
Sara Marušič
Jakob Škodnik
Vida Krt
Urban Plesničar
Kaja Marinič
Klemen Žigon
Matej Cej
Eva Ožbot
Kristina Mervič
Mihael Leban
Špela Torkar
Jurej Madon

Matej Velikonja
Polona Velikonja
Saša Di Falco
Urban Kapušin

2 7 . 7 . 2 0 0 3

Dolenja Trebuša

Ana Marinič
Jan Doljak
Urban Plesničar
Mihael Leban
Jurej Madon
Jernej Budin
Lucija Kragelj
Simon Mervič
Gregor Olivo
Jakob Pregelj
Primož Vovk

obljuba VV:

Jakob Bončina
Hana Klaut
Matija Kovačič
Petra Kovačič
Gašper Olivo
Martin Ostrouška
Neja Žorž

2 . 5 . 2 0 0 4

Vrtojba

Tjaša Harej
Matija Škodnik
Sara Marušič
Jakob Škodnik
Vida Krt
Matej Velikonja
Sami Skrt

obljube BOKSS

Milan Velikonja
Mirjam Velikonja
Damijan Marinič
Mirjam Marinič
Zavادلav Elena
Zavادلav Radivoj
Tomaž Torkar
Dušan Kovačič
Dunja Kovačič

Zalka Kraigher
Marina Makuc
Adrijana Skubin
Karmen Bončina
Tatjana Stepančič
Marija Kapušin

obljuba VV:

Nika Bizjak
Nikolaj Štanta
Emanuel Nemec
Eva Marinič
Jasmina Pegan
Lovro Kapušin
Miha Torkar
Nastja Marković
Tinkara Požar
Urban Velikonja
Valerija Bončina
Tamara Pahor

8 . 5 . 2 0 0 5

Ponikve

Sara Rodman
Urša Vendramin
Saša Di Falco
Urban Kapušin
Jakob Bončina
Matija Kovačič
Nikolaj Štanta

Eva Marinič
Tamara Pahor
Ana Mrak
Sara Simčič

obljube VV:

Mitja Ipavec
Matej Kovačič
Lara Pavlin
Veronika Žorž
Danjel Ipavec

**PRESTOPI IZ DRUGIH
STEGOV**

1 9 9 9

Na sv. Katarini

Ana Abram
Andreja Drešček
Teja Skrt
Mojca Stres
Mojca Abram
Iva Boltar

2 0 0 0

Tomaž Munih

2 0 0 1

Marija Marušič

prve obljuje 18.2.1996 cerkev Kristusa

druge obljuje 15.5.1996 Kramerca

Spomnim se samih priprav, ko smo postavili en »gromozanski« jam-bor... Bili smo v kletni prostorih cerkve. Spomnim se slovenskega ozračja, rdečega tapeta, svečke povsod... (Monika Kovačič)

Močno se spominjam, predvsem ker nas je obiskalo veliko skavtov iz drugega stega. Lep vtis je bilo da sem se lahko zanesel na nove prihajajoče voditelje. Presenečenje je to da gibanje omogoča rast voditeljem (Evgen Boltar).

Spomnim se kako me je bilo strah, ko smo opravljali izpite skavtskega navdušenja po opravljenih obljubah (Veronika Kovačič)

4.5.1997 cerkev sv.
Kvirina (Paljevo)

26.4.1998 cerkev sv.
Kvirina (Paljevo)

25.6.1999 Vitovlje

17.7.1999 Podstene

25.4.2000 Pedrovo

22.7.2001 Krkavče

4.7.2002 Korada

27.7.2003 Dolenja Trebuša

2.5.2004 Vrtojba

8.5.2005 Ponikve

S E Z N A M V O I T E L J E V

	VV	IV	NOPP
95/96		Evgen Boltan	
96/97		Evgen Boltar Monika Kovačič	Ivan Likar
97/98		Evgen Boltar Monika Kovačič	
98/99		Evgen Boltar Monika Kovačič Matej Reščič	Igor Kretič Viragh Boltar Piroška
99/00		Monika Kovačič Matej Reščič Tanja Jan Aljoša Kikel	
00/01	Urška Mozetič Vasja Markič Mitja Martelanc Veronika Kovačič	Monika Kovačič Matej Reščič Tanja Jan Aljoša Kikel	Tomaž Munih Igor Kretič
01/02	Vasja Markič Mitja Martelanc Veronika Kovačič	Monika Kovačič Matej Reščič Tanja Jan Aljoša Kikel	Tomaž Munih Teja Žvokelj
02/03	Vasja Markič Mitja Martelanc Veronika Kovačič	Tanja Jan Aljoša Kikelj Primož Skubin Maja Dolinar	Tomaž Munih Monika Kovačič
03/04	Vasja Markič Mitja Martelanc Veronika Kovačič Iva Boltar	Tanja Jan Aljoša Kikelj Primož Skubin Kristina Kovačič	Združen NOPP Z NG2. Emanuel Vidmar Monika Kovačič Daša Kodrič (NG2.) Vida Valič (NG2.)
04/05	Veronika Kovačič Iva Boltar Blaž Kragelj	Aljoša Kikelj Kristina Kovačič Primož Skubin Mojca Abram	Združen NOPP Z NG2. Emanuel Vidmar Tjaša Harej Daša Kodrič (NG2.)

V V E J I

PP	BOKSS	DA
		Bogdan Vidmar
		Ivan Likar
Ivan Likar		Ivan Likar
Ivan Likar Evgen Boltar		Ivan Likar
Evgen Boltar Urša Stres		Ivan Likar
Veronika Kovačič Evgen Boltar		Ivan Likar
Valentina Prezelj Evgen Boltar		Iztok Mozetič
Valentina Prezelj Matej Reščič Evgen Boltar	Elena Zavadlav Dunja Kovačič	Iztok Mozetič
Valentina Prezelj Reščič Matej	Elena Zavadlav Dunja Kovačič	Iztok Mozetič
Tanja Jan Neža Stres (NG2.)	Elena Zavadlav Dunja Kovačič	Boštjan Toplikar

S E Z N A M Z I M O V A N J

	VV	IV
95/96		PODMELEC ”Četa kako naprej“
		ŠMAGUR “Vitezi zelenih livad in črnih češenj”
96/97		DOLINA TAMAR
		IDRSKO “Ustoličevanje karatanskih knezov”
97/98		DOLE PRI GODOVIČU “Čast in zvestoba”
		STOPNIK “Baraga med severnimi Indijanci”
98/99		GORE NAD IDRIJO
		PODSTENE “Peter Klepec”
99/00		BEGUNJE NA GORENJSKEM
		LOG POD MANGRTOM “Zlatorogovo kraljestvo”
00/01		OTLICE “Ne dovolimo, da nas zajame hlad!”
		KRKAVČE “Veliki Mare”
01/02	STARA GORA NAD ČEDADOM “Spoznavanje zamejcev”	STRŽIŠČE “Z roko v roki do konca in naprej!”
	GORE NAD IDRIJO “Naša džungla”	DREŽNICA “Slovenija rad te imam!”
02/03	BOHINJSKA BISTRICA	KOPRIVNIK “Bodi pripravljen!”
	DOLENJA TREBUŠA “Robin Hood”	DOLENJA TREBUŠA “Sledimo puščici!”
03/04	ČEPOVAN “Naše meje!”	VAS SOČA □Baden Pawell!□
	MULJAVA “Novinarji”	SELE NA AVS. KOROŠKEM “Bodi Galec!”
04/05	TRSTENIK PRI KRANJU “Palčki”	BOHINJSKA BISTRICA “Žvižg za žvižg!”
	BEGUNJE “Kako so paži postali vitezi”	RAKITNA “Ker si skavt” - Sibasta

I N T A B O R O V

NOPP	PP	BOKSS
MOVRAŽ		
	MARJINO CE. & ST. GORA "Sprava in komunikacija"	
	IDRIJA TRNOVO IDRIJA "Peter Klepec"	
glej PP	AJDOVŠČINA "Enkrat skavt, vselej skavt"	
glej PP	DOLINA TRIG. JEZER "Vzavetju Triglava"	
	STRŽIŠČE "Podpis listine klana"	
	CERKNO - HUDA JUŽNA "In razlegal se je glas"	
DOVJE BLED		
BOH. BIST. - NOVO MESTO	POSTOJNA - NOVO MESTO	
VIŠARJE	REZIJA	
BOHINJ	TRIGLAV	
	KOLOVRAT	
	IZVIR SOČE - DOLENJA TRE.	DOLENJA TREBUŠA
OTLICA	KAL	ČRNI VRH NAD IDRIJO
KOROŠKA	ČRNOMELJ Z OKOLICO	KOLPA
GRAD RIHANBERG	LIVEK	
POSTOJNA - ČRNOMELJ	IVANČNA GOR. - METLIKA	

VV

ZAČETEK VEJE VV

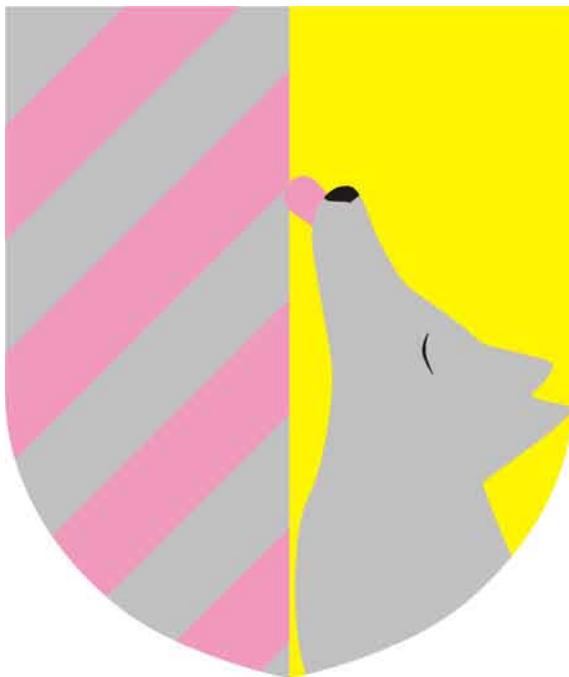
Leta 2000 smo se v našem stegu odločili, da smo dovolj zrasli, da lahko ustanovimo tudi najmlajšo vejo volčičev in volkuljic. Mitjem Martelance, Urško Mozetič, Vasjem Markič in Veronika Kovačič smo se skupaj odločili ustanoviti vejo vv.

Pot ni bila lahka, saj je način dela pri najmlajših drugačen. Zato smo se odločili, da bomo prvo leto imeli tri srečanja katera smo skrbno načrtovali. Veliko smo prebralo o metodi dela pri volčičih ter se na tabornih šolah primerno izobrazili. Tako je delo tudi v naslednjih letih potekalo nemoteno. Skrbeli smo, da so se naši volčiči pri nas dobro počutili se med seboj dodobra spoznali, se zabavali in lovili po džungli. Še vedno se nekateri od nas trudimo, da krdelo navihanih smrčkov pušča svoje sledi, pečat in dobro voljo.

IME:

Gručam (manjše mešane skupine volčičev in volkuljic) smo dodelili nalogo, da predlagajo ime krdela, ki jih opredeljuje. Izmed predlogov smo skupaj izbrali naslednjega in tako postali krdelo navihanih smrčkov.

Navihani smrčki smo, ker smo navihani in dobre volje, a še vedno pripravljeni se učiti in spoznavati nove stvari.

ZIMOVANJE - STARA GORA NAD ČEDADOM

»Spoznavanje zamenjcev«

16. – 18. 12. 2001

OPIS:

Na zimovanje smo se odpravili z namenom, da volčiči in volkuljice spoznajo kulturo Slovencev v zamejstvu, na področju od Gorice do Čedad.

To je bilo naše prvo skupno zimovanje, zato smo ga vsi težko pričakovali.

Na pot smo se odpravili v petek popoldne. Ta dan je bil namenjen spoznavanju okolice, ogledu cerkve, pregledu zgodovine kraja in spoznavanju njihovih pripovedk.

Na soboto so otroci preko iger spoznavali jezik. Ugotovili so, da imajo v Špetru Slovenov dvojezično šolo in kaj dvojezičnost pravzaprav pomeni.

Obiskali smo Čedad.

Sledila je predstavitev ženske in moške noše, ter učenje pesmi in plesa značilnega za to področje.

Po lepih doživetjih in novih spoznanjih smo težko zapustili kraj. Še težje nam je bilo, ko je pričelo snežiti. Tolažila nas je misel, da smo se veliko novega naučili in skupaj preživeli lep konec tedna.

KOMENTARJI:

“Bilo mi je zelo všeč, spoznali smo razne ples zamejcev, narodne naše ter še veliko zanimivih stvari :).” (Sara Marušič)

GORE NAD IDRIFO

»Naša džungla«

7. – 13. 7. 2002

OPIS:

Po uspešno izpeljanem skavtskem letu vsak od udeležencev in voditeljev težko pričakuje tabor, kjer se v skupnem tednu naučimo in spoznamo veliko novih stvari.

Letošnji tabor je bil namenjen spoznavanju naše džungle. Otroke smo popepljali v svet ambientacije. Bili smo volkovi.

Že v začetku smo urili naše ročne spretnosti tako, da smo si izdelali kostume – kožuhe.

Nato smo preko iger spoznali, da nimamo samo prijateljev. Srečali smo se tudi z zlom, ki pa smo ga s skupnimi močmi premagali. Čez celoten tabor smo krepili tudi svojo telesnost in duhovnost.

Pozabili nismo niti na okolico, v kateri smo preživeli tabor. Gospodu v vasi smo pomagali pri gradnji sena, ter tako s skupnimi močmi opravili dobro delo.

Odšli smo na izlet proti Idriji, kjer smo si ogledali znamenitosti (idrijsko čipko in Antonijev rov). Pot smo nadaljevali proti Idrijski Beli, kjer smo se kopali.

Preživeli smo lep teden, ki nas je obogatil in nam dal novih moči in idej za naslednje skavtsko leto.

KOMENTARJI:

“Spomnim se, ko so nas voditelji preganjali, da je še malo do Idrije (kjer naj bi se kopali) in na koncu vsi žalostni ugotovili, da je pred nami še dolga pot.” (Sara Rodman)

“Bilo je zelo zanimivo, najbolj pa nam je bilo všeč. In res ful dobra nam je bila “velika igra”, smo se ful zabavali.” (Vida Krt in Sara Marušič)

ZIMOVANJE BOHINJSKA BISTRICA

24. – 26.1. 2003

OPIS:

Na zimovanju v Bohinjski Bistrici so imeli volčiči za veliko igro zgodbo o dveh bratih. Tema dvema bratoma je oče umrl in zato sta se kregala za njegovo premoženje. Vsak je zbral svoje ljudi med katerimi so nato potekali dvoboji. Ljudje so se kepali, gradili ledene gradove in jih nato podirali nasprotnikom. Potekala so tudi tekmovanja na snegu v spuščanju z zračnicami. Potem pa sta brata ugovarjala, da sta najmočnejša, če se pobotata in tako so se vsi ljudje ponovno združili in živeli skupaj. Volčiči so tudi spoznavali okolico, šli do Bohinjskega jezera in jahli konje.

KOMENTARJI:

“Najbolj mi je bilo všeč, da smo delali gradove iz snega in jih potem tudi podirali.“ (Urša Vendramin)

“Zelo mi je bilo všeč, ko smo se spuščali z zračnicami po snegu in rušili gradove.“ (Urban Kapušin)

“Spomnim se Vaskota in Mitkota, ki sta bila brata in sta se skregala. Delali smo gradove in potem smo se kepali.“ (Hana Klaut)

“Ma ful, ful dobro. Najboljši pa logično je bila “velika igra”, k smo zgradili gradove iz snega, se kopali in se spuščali po hribu s šlaufi. Ma je blo ful zakon.” (Sara Marušič in Vida Krt)

“Ja ma prou res je blo ful, ful doro!!!” (Saša di Falco)

TABOR - DOLENJA TREBUŠA

»Robin Hood«

20. – 27.7. 2003

OPIS:

Na taboru v Dolenji Trebuši so volčiči kot vsako leto imeli različne delavnice kot izdelovanje kostumov za veliko igro, ročne spretnosti... Odšli so tudi na pohod na šentvisko goro in del poti prehodili po Kosmačevi poti. Med delom in igro pa so vsak dan našli čas za kopanje v potočku ob taboru. Potekala pa je tudi velika igra z naslovom Robin Hood. Volčiči so bili meščani, medtem, ko so bili odrasli skavti in klanovci pobiralci davkov. Ko so pobiralci davkov ugotovili, da meščani sklepajo zavezništvo z Robinom Hoodom, jih je to zelo razjezilo in zato so napadli mesto ter ugrabili enega izmed meščanov. Meščani so se nato pripravili na boj in tudi zmagali, ter tako osvobodili ujetnika.

KOMENTARJI:

“Starejši skavti so nekoga ugrabili in mi smo ga rešili tako, da smo jih napadli z loki.“ (Urban Kapušin)

“Najbolj mi je ostalo v spominu to, da so prišli nekoga ugrabiti.“ (Urša Vendramin)

“Všeč mi je bilo, ko so nekoga ugrabili.” (Eva Ožbot)

“Všeč mi je bilo, ko sem kot volčič podrobneje spoznal četo.” (Matej Velikonja)

“Všeč mi je bila igra z Robin Hoodom in, ko je Eva pripovedovala o svoji ugrabitvi.” (Sara Rodman)

ZIMOVANJE - ČEPOVAN

»Naše meje!«

12.-14.3.2004

OPIS:

Na zimovanje smo se podali z določenimi cilji in nameni, ki so bili tudi uspešno izvedeni. Otroci so v treh dneh skupnega bivanja spoznali življenje Roberta Baden-Powella, ustanovitelja skavtstva. Ogledali smo si slovenski film Srečno Kekec in se njem pogovorili, iskali v njem različne meje, ter poiskali tudi svoje meje v vsakdanjem življenju.

V naravi smo preizkusili njihovo skavtsko znanje s triurnim pohodom oz. tekom po vasi in njeni okolici. Razdeljeni so bili v skupinice. Spoznali so domačine, z njimi vzpostavili stik in se naučili skrbeti za vse člane skupine.

Izbrali smo si tudi mejo (spoznati življenje na kmetiji in pomagati pri kmečkih opravilih, kar jim ni najbolj dišalo), ki smo jo podrli kot skupina po zimovanju.

Z zimovanjem smo zadovoljni. S skupino smo se še bolj povezali, utrdili skavtsko znanje, spoznali znamenitosti kraja in utrdili zavest, da smo skavtje in želimo narediti še veliko dobrega tako za nas, kot za druge.

KOMENTARJI:

TABOR – MULJAVA

»Novinarji«

16.- 22.7.2004

OPIS:

Cilj tabora je bil spoznati kraj Muljavo in tamkajšnjega rojaka pisatelja Josipa Jurčiča. Med tednom so volčiči, ki so se preimenovali v novinarje pisali novice in doživljaje. Na koncu smo nagradili najboljše novice-osiroma najboljše novinarje. Volčiči v ulogi novinarjev so bili kar požrtvovalni pri pisanju. V njih je bilo zaslediti, da smo med tednom imeli dopoldanske delavnice, si ogledali predstavo Tihotapci na sami Jurčičevi domačiji. Balu nam je predstavil krščanske običaje in navade v Jurčičevih časih. Eno dopoldne smo imeli tudi osebno napredovanje, šli smo na dvodnevi izhod v Stično in Višnjo Goro in popoldanski izlet k izviru Krke.

Spoznali in uživali smo se tudi v nekatere zgodbe, ki jih je napisal Jurčič. Na enem od zabavnih večerov so nas nepričakovano obiskali psoglavci, ki so nam ukradli našo Uršo. Na lov za njimi smo se odpravili z baklami, saj smo spoznali, da se psoglavci bojijo ognja. S skupnimi močmi nam je uspelo rešiti ukradeno Uršo. Med popoldanskim počitkom smo, kljub močnemu soncu igrali nogomet, kjer je blestel nogometaš Miha. V petek smo tabor zaključili s predstavitvijo staršem, ki so nas prišli iskati.

KOMENTARJI:

“Nekega poletnega dne se je naše krdelo odpravilo na tabor v Muljavo. Vsak dan smo se naučili kaj novega, se igrali, peli in občudovali lepote narave. Nikoli ne bom pozabila tega čudovitega tedna.” (Tinkara Požar)

“Na taboru smo imeli kviz o Josipu Jurčiču, šli smo gledat tudi predstavo, ki jo je napisal Josip Jurčič. Na taboru je kuhala moja mama. Ne spomnim se nič slabega.” (Neja Žorž)

“Na taboru ste imeli nočni izhod. Spomnim se, ko se je ena punačka, ki jo je bilo zelo strah stisnila k meni in rekla: »O, moja rešiteljica, moja rešiteljica. Tudi predstava Josipa Jurčiča na prostem je bila v redu. Spomnim se, da ste šli na izhod in so otroci hodili po soncu. Zvečer smo se vam pridružile še kuharice in se nastanili pod senikom. Tisti dan sem imela tudi rojstni dan in se spomnem, da sta na zabavnem večeru pod senikom v eni od iger igrala Veronika in Mitja, ki sta bila zelo zabavna, Matija Kovačič pa je igral na harmoniko.“ (Kuharica Mojca Žorž)

“Spomnim se, ko smo šli k maši, imeli smo osebno napredovanje. Na taboru smo tudi pisali časopis.” (Hana Klaut)

“Na taboru mi je bilo fanj, ko smo obmetavali z balončki bivšega kaplana gospoda Ivana, ki je imel v roki kij s katerim je odbijal balončke.” (Miha Torkar)

“Zelo všeč mi je bilo, ko so psoglavci kar naenkrat ugrabili Uršo in mi smo se podali za njo. Reševanje je bilo uspešno. Spomnim se tudi, ko smo imeli izpit v Višnji Gori in smo se na koncu kopali v bazenu. V Višnji gori smo hodili tudi po hišah ...” (Sara Rodman)

ZIMO VANJE - NA TRSTENIKU PRI KRANJU**“Palčki”****4.-6.3.2005****OPIS:**

Volčiči smo na zimovanju bivali v simpatični in majhni hiški, ki je prav spominjala na hiško za palčke v katere smo se spremenili. Namen zimovanja je bil, da spoznamo in živimo 4., 6. in 7. skavtske zakone. Le te smo spremenili v palčje zakone. Že v petek večer je čarovnik spremenil volčiče v palčke. Po večerji pa nas je že čakala naloga, rešiti smo morali čarovnika, ki so ga ugrabili trolsi. Naslednje jutro nas je zbudila palčja budnica, dopoldne smo dolgo iskali zajčka Skakalčka, ki se je ujel v lovčevo past. Popoldan nas je obiskal Balu in nam povedal, kako je en zelo star palček ustvaril palčji svet. Palčki pa so najbolj uživali v zimskih radostih, v spuščanju z gumami, saj snega ni manjkalo. Popoldne smo izdelovali palčje okraske za na rutke, delali pogače za ptičke in palčje lanterne. V nedeljo pa smo se odpravili po maši proti Kranju, kjer smo se pred odhodom vlaka nadržali in najedli dobre pašte. V Kranju smo videli tudi Bagiro in skavtsko sobo skavtov iz Kranja.

KOMENTARJI:

“Spomnim se spuščanja z gumami po snegu, zajčka od Veronike in borbe s trolsi.” (Kuharica Mojca Žorž)

“Všeč mi je bilo, ko smo kepali trole in jih pregnal ter rešili čarovnika.” (Miha Torkar)

“Najbolj mi je ostal v spominu zabavni večer, ki so ga pripravili otroci sami. Naše kuharice so se prav posebej potrudile in nam v soboto spekle pico.” (Kaja)

TABOR-BEGUNJE NA GORENJSKEM

“Kako so paži postali vitezi”

11.-17.7.2005

OPIS:

Tabor smo začeli z zborom na železniški postaji, od koder smo se podali v kraj Begunje. Naši nameni so bili, spoznati lik in življenje viteza, ter njegove dobre lastnosti. V tem tednu so otroci skušali napredovati od paža do viteza, tako s telesno kot duhovno rastjo.

Začeli smo s spoznavanjem kraja in okolice, kjer so preživeli tabor. V nadaljevanju pa je sledil srednji vek ter njegove slabosti. Spoprijemali so se z služenjem, urjenjem, tekmovalni med seboj, ter pripravo oblačil in njihovega meča. Lažje vživljanje za urjenje, pa nam je omogočala tamkajšnja okolica gradu Kamen. V končni fazi so pod blejskim gradom morali premagati se Črnega viteza, ki nas je ogrožal. Poleg tega smo obiskali še Vrbo. Spoznali košček slovenske zgodovine. Imeli smo dvodnevni izhod. Z nahrbtniki smo se prvi dan podali iz Begunj skozi Brezje v Radovljico, kjer smo prespali. Naslednji dan pa še do Bleda, kjer smo si zaslužili kopanje v jezeru. Vse to smo nato predstavili staršem. Voditelji smo bili na koncu tabora, zelo zadovoljni in ponosni nanj.

KOMENTARJI:

IV

ČETA ZAHODNE STRAŽE

Osnovni opis. Četa zahodne straže je dobila svoje ime po tem, da Nova Gorica leži ob meji z Italijo in je eno najbolj zahodnih mest v Sloveniji. Izvidniki in vodnice pa ne stražimo toliko meje saj naj bi le-ta bila mesto srečevanja in sodelovanje ne pa prerekani in sovraštva, ampak predvsem viteške vrline, kot je čast, plemenitost, pomoč bližnjemu.

opis GRBA: Meč- simbolj viteštva, oranžno ozadje-zahod, redeč griček- Goriška Brda, zelen hrib- Sabotin

tradicija: Četa ima tudi nekaj svojih tradicij. Najdaljša je ta, da se enkrat letno dobimo s sosednjimi četami iz te in one strani meje ter se skupaj podajamo reševat princeske, pramagovat zmaje in druga hudobna bitja. Do sedaj smo se udeležili naslednjih nočnih velikih iger: Noč črnega zmaja 1 & 2, mušketirjev in gospodarja prstanov.

Začeli pa smo tudi svojo tradicijo in sicer Smehec. To je zdrava zabava, kjer se srečamo izvidniki in vodnice okoliških čet in se skupaj zabavamo.

Udeležujemo se tudi raznih tekmovanj kot so Jakec, Berkmandlc, ...

ZAČETEK VEJE, PRVO SREČANJE 21.4.1995

Prvo srečanje neformalne skavtske skupine je bilo 21.4.1995. Po nekaj uvodnih srečanjih so se kot najbolj ustrajni izkazali: Monika in Veronika Kovačič, Tanja Jan, Urška Leban, Nina in Loredana Zega. Vrstila so se redna srečanja, vendar pa na začetku še nismo bili razdeljeni na vode. To se je zgodilo (???), ko sta bil ustanovljena prav dva voda dekliški Aligatorke in zaradi pomankanja fantov mešani vod Orlov, ki je kasneje postal fantovski vod. Zanimivo je bilo to, da smo se v vode razdelili kar sami in sami smo si tudi rezdelili funkcije v vodu. Tako sva postali Urška Leban (???) vodnica Aligatork in Monika Kovačič vodnica Orlov.

KOMENTARJI:

“Sestra Veronika me je prvič seznanila s skavti, zanimalo me je, zato sem šla na en sestanek, po Marmeljadi v Tolminu, ker je bilo zelo fajn, pa sem se odločila, da ostanem.” (Monika Kovačič)

VODI

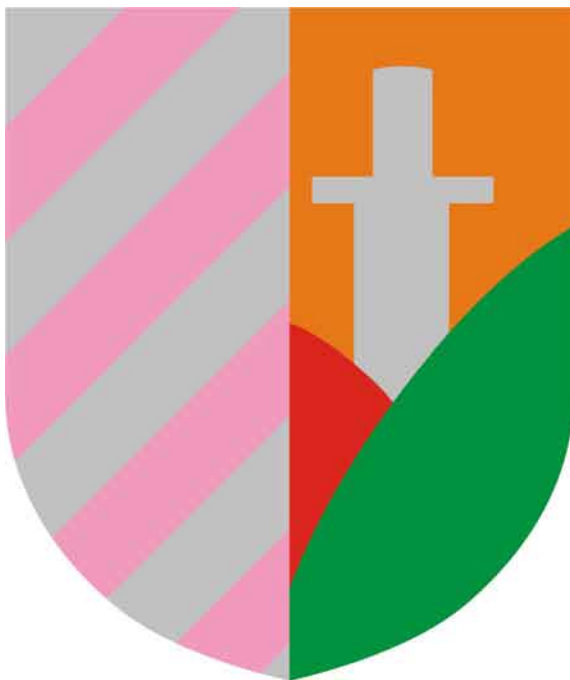
ALIGATORJI, ženski vod, ki obstaja že od vsega začetka, njihov klic se glasi: “V Sočo!”

ORLI, kot fantovski vod prav tako kot aligatorji obstajajo že od leta 1996, zanimivo je to, da je bil ta vod na začetku mešan, t.j. sestavljen tako iz fantov kot tudi iz deklet, njigov klic pa je: “V višine!”

MEDVEDI, so nastali nekoliko kasneje (1997, so seveda fantovski vod in njihov klic je: “Vsi smo mesojedi!”

PANDE, vod z najdaljšo tradicijo saj je nastal že leta 1994, ampak kot del čete Sivih volkov v stegu Nova Gorica 2, zaradi razpada tamkajšnj čete leta 1998 so članice prestopile v naš steg. Njihov klic se glasi: “Mnjam, mnjam bambus!”

TARANTELE, fantovski vod, so nastale leta (2003), njihov klic se glasi: “Pičimo bolj, kot čebele.”

Poleg voditeljev je treba omeniti v tej veji tudi vodniki, brez katerih ne bi obstajala veja.

	ORLI	ALIGATORKE	MEDVEDI	PANDE	TARANTELE
1995/1996	Monika Kovačič	Urška Leban			
1996/97	Aljoša Kikelj	Tanja Jan			
1997/98	Primož Skubin	Tina Valentinčič	Miha Kovačič		
1998/99	Nejc Kovačič	Maja Dolinar	Blaž Kragelj	Ana Abram	
1999/2000	Nejc Kovačič	Jasmina Kraigher	Blaž Kragelj	Ana Abram	
2000/01	Nejc Kovačič	Jasmina Kraigher	Matevž Kovačič	Maša Tomažič	
2001/02	Urban Stres	Jerneja Kraigher	Gregor Mrhar/ Matej Fornazarič	Neža Bric	
2002/03	Rok Ožbot	Tereza Tomažič	Matej Fornazarič	Urška Skrt	
2003/04	Rok Ožbot	Tereza Tomažič	Matej Fornazarič	Urška Skrt	Tomaž Nemec
2004/05	Martin Kraigher	Lea Kovačič	Primož Vovk	Sara Marušič	Jakob Batič

PRVO ZIMOVANJE PODMELEC

“Četa kako naprej?”

27.-29. 12.1995

OPIS:

Cilj prvega zimovanja je bil pridobiti izkušnje v naravi in se naučiti živeti v skupnosti. V ta namen smo imeli vsaki dan pohod v naravo, obiskovali smo domačine in se skupaj pogovarjali o tem. Seveda smo hodili tudi k maši. Ob koncu zimovanja smo bili bogatejši za veliko izkušenj, zelo pa sta jih razveselila Janeza (Kobal in Medvešček), ki sta jim sporočila, da smo postali steg v nastajanju. Obiskali so nas tudi nekateri skavti iz Tolmina, ki so nas pozdravili s kepami.

KOMENTARJI:

“Spomnim se pohoda, ki je bil drugi dan. Sli smo v eno sotesko, tam je bil povsod sneg, pol nas je eden napadel, točno se ne spomnim kdo je bil, tam smo lafali, močili, bilo je full pestro.” (Monika Kovačič)

“Presenečenje je bilo to, da nas je združenje priznalo kot skavtsko skupino. Drugače pa izziv z naravo, spopad s tisto zasneženo strmino, kamor redko do zaide poleti, mi smo bili pa tam pozimi.” (Evgen Boltar)

“Spomnim se, da sem prvič doživela pravi zimski pohod poln doživetij.” (Veronika Kovačič)

TABOR ŠMAGUR

»Vitezi Zelenih livad in Črnih češenj«

2.-12. 7. 1996

OPIS:

Drugega julija 1996 se je pričel prvi tabor čete Zahodne straže. Bil je skupni tabor z postojnskimi skavti v kraju Šmagur, Brkini. Prve dni smo se spoznali med seboj in začeli urejati taborni prostor, graditi objekte. Velika igra nas je popeljala v čas vitezov, tako da smo se učili novih spretnosti in spoznali njihove vrednote. Med potepom je vsak vod spoznal okoliške kraje in domačine. Udeleženci smo pridobili pomembne izkušnje in nova poznanstva.

KOMENTARJI:

“Sem spoznala fain Postojncana.” (Tanja Jan)

ZIMOVANJE DOLINA TAMAR 12. 1996

OPIS:

Ob sedmih zjutraj smo se dobili na železniški postaji v Novi Gorici. Z vlakom smo se odpeljali do Jesenic. Avtobus nas je odpeljal do Dovja. Tam nas je sprejela prelepa zimska narava. Razdelili smo se v dve skupini in začela se je prava bitka z » belimi krogami«. Sneg je frčal okrog in okrog. Po končani bitki smo pričeli z novo igro, detektivsko igro. Aljaž, Miha in Tina smo v snegu naredili sledi in ostali smo mogli ugotoviti kaj se je dogajalo. Po malici smo se v skupinah odpravili po vasi in odkrivanju njene zanimivosti. Pot smo nadaljevali do Planice. Prespali smo v planinskem domu, tam smo imeli večerjo, predstavitev zakonov, igre in puščavo. V Podkorenu smo šli naslednji dan k maši. Po končani maši smo se odpravili proti domu.

KOMENTARJI:

“V spominu mi je ostala dolina Tamar(ker je bila full lepa), pot, kočica (ki je bila na koncu doline), velikanka (ki je bilo zelo visoko) cerkev kjer je bil Aljaž pokopan, pa kej smo se slikali pri ledenih skulpturah. Pa klapo, kej smo bli full povezani .” (Miha Kovačič)

“Najbolj mi je ostalo v spominu večerna puščava, ko nas Evgen poslav iz tople kočice v ledeno naravo. In sem si mislil o Evgenu svoje. Misli sem da v takem mrazu ne bom nič razmišljal, vendar sm bil preseneča nad mojo produktivnostjo. V ful dobrem spominu ima sankanje z Nejcem, armič je kr letev. Pa naravna idila in klapa ta prava ... “ (Primož Skubin)

“Dolga snežna pot po dolini Tamar. Evgen nam je predstavil Kimove igre. Snežna igra v kateri sva z Josipom mogla Braniti najin brlog.” (Aljoša Kikelj)

“Bilo je moje prvo zimovanje, hodili smo ponoši dolgo pot do kočice in vedno , ko smo vprašali Evgena, kdaj pridemo, je rekel še “en ovinek”. (Matevž Kovačič)

TABOR IDRSKO

“Ustoličevanje karantanskih knezov”

13.- 20.7.1997

OPIS:

Tabor Idrsko je bil naš drugi skavtski tabor. Potekal je enajst dni in sicer od 13.7. do 20.7. 1997. Tabor sta vodila Evgen Boltar in Ivan Likar, pomočnica pa je bila Monika Kovačič

KOMENTARJI:

“To je bil moj edini tabor v četi, ostal mi je v lepem spominu, saj smo bili zelo povezani med seboj, veliko smo si pomagali,... Najbolj pa sem si zapomnila, ko smo sli na Matajur in imeli mašo v eni od staj, nad prašiči, zelo je bilo zabavno, saj so prašiči poskrbeli za »petje« pri maši.” (K)

ZIMOVANJE DOLE PRI GODOVIČU

“Čast in zvestoba!”

12. 1997

OPIS:

Starši so nas pripeljali do makadamske ceste in od tam smo šli naprej peš. Ko smo prišli do koče, smo se najprej odpočili in pomalicali. Noč je kar hitro prišla in odšli so spat. Bilo je zelo hladno, v sobi je bilo samo 6 C°. Naslednji dan smo ustali premraženi. Vse okrog hiše je bil sneg. Odpravili smo se na pohod, kjer se je preverilo naše znanje o orientaciji. Zvečer pa smo poročali kaj se jim je pripetilo. Naslednji dan jih je čakala naslednja preizkušnja. Ta dan je bil namenjen zvestobi in rečeno jim je bilo, da morajo slediti mejnikom. Prišli smo do neke jame, ki je bila zelo ozka in temna. V jamo je moral vsak posameznik po skriti zaklat, na katerem je pisalo čast in zvestoba 1997. Odšli smo iz jame in po cesti v dom. Naslednji dan je bil dan odhoda, vse smo pospravili in se odpravili na pot

KOMENTARJI:

“Spomnim se tiste kavarne, pa pohoda s paklami,...” (Miha Kovačič)

“Najbolj nora je bila kaverna, ki je bila tako ozka, da si se bal da se boš zataknil in ostal vedno tam. Zanimiv je bil tudi pohod voda z zemljevidom, ko smo prišli na cilj ne da bi vedeli kako, saj nismo znali dobro topografije...” (Primož Skubin)

“Najbolj mi je ostal v spominu tisti kruh, takrat se mi je zdel najbolj i na svetu. Prav žal mi je, da sem recept pozabila, seveda pa je najbrž tudi okus kruha odvisen od dogodkov, ki ga spremljajo.” (Teja Skrt)

TABOR STOPNIK

“Baraga med Severnimi indijanci”

19.- 28.7.1998

OPIS:

Tabor smo začeli z mašo v Novi Gorici. Začetek je bil najtežji, ko smo morali vso opremo prenesti do tabornega prostora in postaviti šotore. Prostor je bil res poseben, bil je pod velikim naklonom. Že prvi dan smo imeli delček velike igre. Dnevi so potekali po naslednjem vzorcu, zgodaj zjutraj vstajanje, telovadba, zajtrk, čiščenje in pospravljanje, ocenjevanje, kosilo, večerja in zabavni več, ki se ga je vsak veselil. Vmes po so se zgodili naslednji dogodki; velika igra na temo Indijanci (obiskal ji je celo Baraga, ki je priplul po Idrijci), maše, prav posebni krsti (drobljenje koruze, iskanje trofeje in eksplozivni vrč), potep (kjer so se orli izkazali kot dobre varuške), obisk staršev, igre, kopanje v Idrijci, poplave v šotoru aligatork...

KOMENTARJI:

“Se spomnim igro Ivana in Aljaša, ki sta prišla po reki, veliko igro - Indijanci, krste in da sm bil vodnik.” (Miha Kovačič).

“Se spomnim medvedu, ki so si predhodno rezervirali najboljši plac za kuhinjo, barabe. Mojega krsta, ko smo iskali mrtve živali (jst sm najdu posušeno žabo), drobili pšenico, dali noge v škaf (ki je gorel). Najboljši pa je bil pohod...” (Primož Skubin)

“To je bil moj prvi tabor, spomnim se ko nam je zalilo šotor in je blo prov hart, pol se spomnim ko so nas napadli na straži, in ulovili mene in Majo, ko smo se spuščali po neki špagi čez potok, pol nam se je podrla jedilnica.” (Jasmina Kraigher)

“Je blo ful strmo, ...ful se spomnim ko je Aljaž padel v potok, ves moker je pritekel do nas in rekel da so ga lovile čebele in edina možnost ki je bila da se je vrgu v potok. To je bilo že v tretje na taboru. Enkrat se je vrgu, drugič se mu je zdrsnilo v tretje pa ga je eden še pahni. Pa potepa, ko smo vidli mrtvo srno, pol spoznala novo prijateljico ...” (Jerneja Kraigher)

ZIMOVANJE GORE NAD IDRIJO 1998

OPIS:

Z avtobusom smo se odpeljali v Idrijo, kjer so jim Idriski skavti pokazali znamenitosti mesta. Peš smo se povzpeli proti vasici Gore. V mraku smo prispeli na cilj, do župnišča kjer so nas toplo sprejeli. Naslednji dan smo se odpravili po vasi in preko anket spoznali domačine in njihove navade. Za nalogo smo tudi imeli postaviti objekt iz snega. Sledile so igre na snegu, predvsem kepanje, popoldan pa nas je kombi odpeljal v N.Gorico.

KOMENTARJI:

“Andrej Jerman je bil vsem puncam všeč.” (Jerneja Kreigher)

“Spomnim se le Idrijskih skavtov..in skavtinj, pa verjetno je blo lepo, kot zmeraj.” (Matevž Kovačič)

TABOR PODSTENE

“Peter Klepec”

12.-22.7.1999

OPIS:

Po jutranji maši nas je odpeljal avtobus proti Podstenam. Prve dni smo urejali prostor, bil je lep travnik s potočkom, postavili zgradbe in se spoznali s Sežanskimi skavti. Velika igra se je nanašala na Petra Klepca, vsebovala pa je tudi Turke. Razdelili smo se v dve skupine, »važčani« in »farani« in med seboj tekmovali. Na hajku smo z anketami spoznavali domačine. Vsi smo se ponovno dobili na gradu Kostel, kjer smo jih presenetili Turki in jim padli v ujetništvo. Naslednji dan, ko smo se ujeti vrnili v taborni prostor, so združili moči in premagali sovražnika. Omeniti je potrebno še Skavtske krste, obisk staršev in posebne skavtske maše v naravi.

KOMENTARJI:

“Peter Klepec nam je šel na živce. Na potepu smo se med sabo topli s koprivami.” (Anđeja Drešček)

“Sem imel pouh delovni čas, zanimiv tabor.” (Blaž Kragelj)

“Fajn je blo, ko smo šli z splavi po Kolpi!” (Jerneja Kraigher)

“Sežančani so imeli probleme...s prebavo.” (Matevž Kovačič)

ZIMOVANJE BEGUNJE NA GORENJSKEM 27.-28.12.1999

OPIS:

Komaj smo pričakali tisti ponedeljek. Vsi zaspani smo se odpravili v Begunje. Kot se za primorske skavte spodobi smo se najprej dodobra okeпали. Imeli smo osebno napredovanje ter nato nam je nekaj težav povzročil naš duhovni asistent Ivan s vajo iz elektronike, ki se je kasneje izkazala za duhovno misel. Da na zimovanju ne bi ostali lačni smo pod Matejevim vodstvom pekli kruh. Zvečer ko naj bi šli spat pa akcija, šli smo na nočno orientacijo na bližnji hrib. V torek smo odkrivali naravno in kulturno dediščino Begunj ter obiskali grad Kamen. Toda vsega lepega je enkrat konec s pesmijo na ustih smo se odpravili domov polni vtisov in novih znanj.

KOMENTARJI:

“Ma po pravici povedano ni nobeden verjel da nam bo tisti kruh od Reščiča kdaj uspel, smo bli prou začudeni da je bil ful dobr. Pa uni naš Big ben iz snega je bil res že na meji umetnosti :).” (Mojca Abram)

“Je blo zanimivo ja, tisto nočno vzpenjanje mislim, da skoraj na Roblek. Sej ja :).” (Mojca Stres)

“Veliko snega... in snežnih radosti (Tanja Jan)

TABOR LOG POD MANGARTOM

“V kraljestvo zlatoroga!”

18. – 28.7.2000

OPIS:

Tabor se je začel standardno, pregled nahrbtnikov ter začetek postavljanja šotorov in zgradb. Nato pa so nas voditelji poklicali v krog prijeli smo se za roke in odvrtili nekaj stoletji nazaj. Postali smo pastirji, ravbarji in furmani in vsak dan smo o njih izvedeli nekaj novega. Dnevi na taboru so kar hitro minevali saj smo se skoraj vsak dan odpravili na kakšen izlet tekmovali v različnih igrah ter se zabavali ob tabornem ognju. Da pa so bile vesele tudi naše dušice je poskrbel DA Ivan Likar. Doživeli smo tudi nekaj nočnih napadov, pri katerih pa zastava ni bila vedno glavna tarča. Dnevi so kar prehitro minili in jokajoče nebo nas je pospremlilo domov.

KOMENTARJI:

“Najbolj se spomnem k smo med tem ko smo kuhale klepetale med sabo pa tudi vedno je bil kakšen voditelj zraven, da je bilo bolj zabavno. Edino kar mi je slo na tem taboru pa na živce je bil pa mráz zvečer brrr... :) (Mojca Abram)

“Rad bi svet naučil pesem...” je odmevala Ivanova kitara v jutro. Mi pa “Ja, ja bo treba vstat...” (Mojca Sres)

“Mojca Stres je bila kurjač pri Padah in hkrati tudi pri Orljih saj je bil tam njen bratec Urban. Najbolj me je presenetilo, da so voditelji sestavili pesmico in nam vsako juto zapeli eno kitico, čeprav je bila zjutraj »nekoliko« tečna :) smo jo čez dan veselo prpevali. Pande (to sem bila jaz :) smo naredile lep vhod, en dan pa smo celo popoldne kuhale njoke, ki smo jih seveda same naredile (ker bi seveda vsi radi kuhali nobedn pa šou po drva op. MA)” (Iva Boltar)

“Večeri ob ognju, pesem, ki odmeva v noč, okoli pa čudoviti, mogočni hribi...” (Andreja Drešček)

ZIMOVANJE OTLICA

“Ne dovolimo, da nas zajame hlad!”

1.-3.12.2000

OPIS:

Zbrali so se pred cerkvijo Kristusa odrešenika in se odpeljali do Ajdovščine, naprej do Predmeje in na Otlico. Del poti so prehodili. Prostor so imeli v stari šoli, kjer so prespali. Vsak dan je temeljil na enemu skavtskemu zakonu, katerega so se morali skozi dnevne dogodivščine držati. Razdelili so se po skupinah, šli na pot in med seboj tekmovali. Najpomembnejša je bila orientacija. Naslednji dan je sledil skupni pohod na Golake, v lovski koči pa so se nam predstavili lovci in imeli kosilo. Zadnji dan je bila maša, po njej pa so se sprehodili do naravnega okna v bližini. Pospravili so svoje stvari, se poslovili in pričakali starše.

KOMENTARJI:

“Bilo je lepo ker je bil Ivan z nami.” (Jerneja Kraigher)

“Ni bilo snega, a je bilo vseeno lepo.” (Jasmina Kraigher)

TABOR KRKAVČE

“Veliki Mare”

18.-28.7.2001

OPIS:

Odpeljali so se s kombiji do travnika, kjer so postavili zgradbe. Vreme je bilo deževno, tako da je bil taborni prostor urejen v treh dneh. Sledila je otvoritev tabora in svečana skavtska maša. Naslednji dan je bil čas za razmišljanje v kratki puščavi, in ob razlagi talentov. To noč so jim klanovci ukradli zastavo. Velika igra, ki je bila tudi skupni haik, je predstavljala obuboženo Istrsko ljudstvo, ki se pod navdihom modreca MAREta odpravi proti morju, oziroma svoji rešitvi. Pohod je potekal skozi vasice, kjer so si ogledali znamenitosti. Prespali so ob cerkvi v Sečovljah. Cilj so bile Sečoveljske soline, ogledali so si način pridobivanja soli in se kopali v morju. Vrnili so se nazaj v taborni prostor. Sledil je haik voda, po bližnjih vaseh, kjer so spoznavali kulturno dediščino in si postavili bivake. Na koncu je bila pot preživetja. Pospravili so za seboj, se poslovili in pričakali starše.

KOMENTARJI:

“Bilo je super, ker je bilo ob morju!” (Jesmina Kraigher)

“Odbito! Najbol zanimivo pa ni za povedat.” (Maša Tomažič).

“Všeč mi je bil Veliki MaRe, bilo pa je zelo naporno hodit od vasi do vasi.” (Jerneja Kraigher)

ZIMOVANJE STRŽIŠČE

“Z roko v roki do konca in naprej!”

3. – 5. 12.2001

OPIS:

Zimovanje se je začelo s vožnjo do Hude južne. Tam smo izstopili iz vlaka ter razmislili za kaj se bomo trudili na tem zimovanju. Našo odločitev smo zapečatili tako da smo pomočili roko v ledeno vodo (brrr...) ter jo odtisnili na list. Sledila je pot do Stržišča, da le-ta ne bi bila preveč dolgočasna so bile na njej točke na katerih smo preverili svoje skavtsko znanje. Po prihodu do doma smo odložili kramo ter se namestili v hladne sobe. Sledil je Kekec, igrca seveda. Drugo jutro je sledilo osebno napredovanje, izdelovali smo bakle, imeli podelitev spominkov na zimovanje. V nedeljo smo se odpravili k maši pri kateri smo sodelovali ter poizvedeli nekaj o zgodovini kraja. Med potjo domov smo se še najedli sladkarij.

KOMENTARJI:

DREŽNICA TABOR

“Slovenija rad te imam!”

18. – 28.7.2002

OPIS:

Bila je trava, visoka trava in bil je Matej, Matej Reščič, kosec! Tako smo začeli naš tabor. Potem pa so sledile običajne stvari, postavljanje šotorov in zgradb. Poseben šotor je imel tudi herbari (izjava obiskovalca: Ma kdo spi pa v tem šotoru? Ja herbari. Kdo je herbari?) Imeli smo tudi pot preživetja, štafetne igre, potepe na katere bodo udeleženci imeli zavedno spomine ter bili smo tudi vitezi, eni smaragdne reke drugi zlatih gora. Pri zadnjem zabavnem večeru smo še krstili nekaj skavtov ter trdno zaspali da nas tudi voditelji, ki so strašili z bučo po taboru niso prebudili. Sledilo je le še pospravljanje, pospravljanje in še enkrat pospravljanje ter pot domov.

KOMENTARJI:

“Groski in skavtski raj.” (Tanja Jan)

“Ura 6.30 zjutro in najprej 10min dol po klancu do batege in pole se 15min s 15kg kruha v tisti klanc. Groza. Ampak drugači je blo pa prou fajn k kdr si tehnični spadaš med »ta pridne« in se pole smeješ z izvidniki k opravljajo voditelje :).” (Mojea Abram)

ZIMOVANJE KOPRIVNIK

“Bodi pripravljen!”

13.-15.12.2002

OPIS:

Po prihodu v Bohinjsko Bistrico se je začelo. In smo hodili, hodili, hodili in sploh ful hodili. Potem pa ko smo prišli v župnišče še stopnice! Po večerji je sledila še nočna igra potem smo pa sladko zaspali. Zjutraj smo spoznavali kraj, naredili kakšno dobro delo ter se seveda kepali. Da ne bi pozabili orientacije smo imeli mini jakca. Delali smo kokosove kroglice obeske in sv. Jurija. Pri večerji smo doživeli to, da je bilo več sladkarij kot smo jih lahko dejansko pojedli, čudež :). Imeli smo še slavnostni zaključek ter odšli spat. V nedeljo je sledila maša in dolga pot domov, vendar navzdol je šlo vseeno lažje :).

KOMENTARJI:

“Veliko smo hodili, žal bolj malo kepali, pa vseeno lepo imeli.” (Tanja Jan)

“Jst se sicer tega zimovanja ful slabo spomnim, ma vem da smo prvi dan dosti, dosti hodili in da so nam voditelji celo pot govorili: «Sej so samo še trije ovinki», v resnici pa bi mogli, da bi dobili pravo število, te ovinke množit še najmanj z 10.” (Ana Fornazarič)

“Blo je ful mraz. Spomnim se, da smo po prihodu vlaka hodili ure in ure dokler nismo zagledali table. Blo pa je ful dobro.” (Simon Mervič)

“Na tem zimovanju sva bila z Blažom tehnična. Vse bi blo v redu, če ne bi blo gospodinje!” (Mojca Abram)

TABOR DOLENJA TREBUŠA "Sledimo puščici!" 20.-30.7.2003

OPIS:

Dolenja Trebuša je poleti 2003 postala prava skavtska vas. Tam so se namreč odvijali vsi tabori našega stega. Najprej se je tja podala četa. Glavni lik tabora je bil Robin Hood. Preizkušali pa smo se tudi na raznih poteh, živeli z naravo, peli ob ognju, se igrali, doživeli smo marsikaj lepega in zanimivega. Vsi skupaj smo se 26.7. dobili v Dolenji Trebuši, kjer so se nam pridružili tudi odrasli skavti. In se je začelo... Velika, dvodnevna, skupna, skavtska izkušnja našega stega. Sledilo je praznovanje, kjer smo veliko plesali in peli. Pri tem nam je pomagala Folklorna skupina. Naslednji dan je obljubilo 17 VV in IV.

KOMENTARJI:

"Žal je na taboru prišlo do nesreče, tega se vsi dobro spomnemo, saj smo bili ves čas v mislih s Terezo. Drugače pa mi je bila vseč velika igra o Robinu Hoodu in sploh oba dneva, ki ju je steg skupaj preživel. Dobro se spomnim tudi zajtrkov- marmelade tisoč in en okus!), pa vem, da smo prvič dvignili zastavo stega! Uglavnem prav lepo smo se imeli vsi skupaj!" (Kristina Kovačič)

"Meni osebno je blo ful zanimivo, k smo se res ful uživali v igro, se ful nasmejali in se včasih malo zbal, kšn epreizkušnje. Ma drugače, smo ful uživali. Takrat sm bla še pr volčičih - v bistvu." (Vida Krt)

"Blo mi je zelo všeč, ker je bila najbližje do zdej voda. Najslabše je ker je tam bilo preveč čebel..(ki so me pčile). Ma ku kruta krsta." (Lucija Kragelj)

ZIMOVANJE VAS SOČA

“Baden Powell”

13.-15.2.2004

OPIS:

Zimovanje se je začelo s Iztokovim blagoslovom. Kot ponavadi jih je avtobus ni pustil pred vasjo Soča, ampak veliko prej. Stopili so iz avtobusa ter pristali na zimskem snegu. Bilo je tiho in temno. Čakala jih je prva preizkušnja, dolga pot, prižiganje ognja in bakel, risanje bivaka... Po še kar dolgi in mrzli poti hoja so prišli na cilj. V župnišču so se namestili, pojedli in imeli zabavni večer s skeči, ki so jih pripravili po poti. Drugi dan je sledila jutranja telovadba in zajtrk. Nato so nadaljevali z duhovno potjo, po poti so si razlagali skavtsko molitev. Omembe vredno je še snežni boj med skavti in skavtinjami (skavti so boljši), predstavitev veščin in krvava nočno igra (kje je bil v ospredju pogum) . Tretji dan so zaključili z mašo in razkritjem zaklada.

KOMENTARJI:

“Js samo vem, da smo bli celi beli od snega, povsod je biu; za vratom, u stih,.. to pa zato, kr so se tipi spravli na nas! Kepe so letele povsod in edine šjore k smo vztrajale do konca smo ble js, Lucija in Ana- Hja sledile so posledice” (Lea Kovačič).

“Ko smo iztopili iz avtobusa je blo ful ful mrz!!! Čakala nas je dologa pot in preizkušnje.. Najboljša pa je bla velika igra in tisti krik od Tanje. Joj kar strah!!!” (Vida Krt & Sara Marušič)

“Dosti, dosti leda. Spomnim se, da je bilo par problemov na poti. Aja, Bila pa mi je zelo všeč.” (Simon Mervič)

“Mraz, mraz, mraz,... in še enkrat mraz. Še dobro, da sem kuhala in bila tako na malo bolj toplem. Nočna igra je bla zakon! “ (Mojca Abram)

TABOR SELE NA AVSTRIJSKEM KOROŠKEM

"Bodi Galec!"
21.- 31.7.2004

Na tabor smo namenoma odšli onkraj meje, saj nas je v skavtskem letu 2004 vodilo geslo **PRESKOČI MEJO**.

Pisalo se je leto 30 pred Kristusom, ko so tudi našo nepremagljivo Galsko vas zasegli Rimljani. Ko smo prispeli na taborni prostor nas je presenetila že skoraj postavljena galska vasica, čeprav so jo zasedli »Rimljani«.

A napočil je čas, da čarodej Panoramix ponovno zvari čarobni napoj, da se ponovno združimo v eno plemo, da obnovimo našo galsko vas in ji povrnemo njen prvotni čar, Rimljanom pa pokažemo, kdo so neupogljivi Galci!

Iskali smo svoje galske prednike s pomočjo različnih preiskujenj in se potegovali za naslove najfisteltenorix, najkužifix, najvremenofix, najobelix,... S skupnimi močmi smo uspešno opravili številne težke naloge. Najpomembnejše pa je, da smo dobili stavo z Julijem Cezarjem, ki se je glasila, da mora galsko ljudstvo iz vseh štirih strani neba prinesiti dokaze o tem, da so se tam v preteklosti zadrževale rimske postojanke- mi pa smo jih premagali. Za zaključek pa smo si kot pravi Galci privoščili pojedino. Polni novih izkušenj, doživetij, predvsem pa dobre volje smo se vrnili domov.

KOMENTARJI:

"Ful, ful dober tabor- od začetka do konca. Najbolj mi je ostal v spominu potep, ko smo šle aligatorke in pande skupi na Sedlca- do ene lepe cerkvice,. In, da smo pol spale kr pr eni hiši na seniku. Kar sredi noči pa so nas obiskali voditelji, ki so zaman:) iskali naš bivak." (Ana Fornazarič)

"To je bil moj prvi tabor pri IV. Ful zabavno!" (Vida Krt)

ZIMOVANJE BOHINJSKA BISTRICA

“Žvižg za žvižg!”

18.–20.2.2005

OPIS:

General Willsong je bil ujet. Prisilili so ga, da je narisal načrt mosta čez reko Bohinščico, ki se nahaja v rokah japonskega inženirja Gradečin. A hvala bogu je ljubitelj slovenske glasbe, tako da mu bomo v zameno načrta zapeli slovenske pesmi. In tako smo kot poslušni pravi vojaki, saj smo dobili vsak svoj čin začeli urjenje v orientaciji in drugih skavtskih veščinah, si nabirali kondicijo in si ogledovali sovražnikov teren, se šlaufali in seveda tudi dobili načrt mostu. Na žalost pa je general Willsong med našim iskanjem umrl vendar pa nas je v poslovnem pismu spomnil, na 8. skavtski zakon skavt si v težavah žvižga in poje. V nedeljo smo odšli še k maši in izvedeli nekaj o cerkvi nato pa pospravili in se z vlakom odpeljali domov.

KOMENTARJI:

“Ja na tem zimovanju mi je bla ful dobra nočna igra, ka smo mogli pet Slovenske pesmi, če nismo hotli, da nas »hudobni Japonci« :) (voditelji) ujamejo. In tko smo vsi po vrsti prepevali vse kar nam je prišlo na misel (od Marko skače, pa do Ubila si del mene).” (Ana Fornazarič)

“Doro zimovanje, vem, da smo ful hodili popoldne in smo tudi kosilo jedli pozno. Nočna igra je bila zakon, na koncu vem, da smo peli Niete in je celo Mojca pomagal, nato pa je bilo konec in smo se vrnili. Aja mraz kot vsako leto.” (Simon Mervič)

TABOR SIBASTA RAKITNA

“Ker sem skavt!”

15.-24.7.2005

OPIS:

Četa Zahodne straže se je udeležila Slovenskega barijanskega skavtskega tabora, ki je bil na Rakitni. Udeležilo se je 300 skavtov iz cele Slovenije. Tabor je bil tako razdeljen na več podtaborov, ki so delovali predvsem po zgradbah samostojno. Program je bil delno enoten. Tema velike igre so bili koliščarji, povzeto po knjigi Bobri. Prve dni so postavljali zgradbe, kuhali so jedi ki so za kraj značilne, hodili so na različne skupne delavnice, se spoznavali z ostalimi skavti, predstavili izvirno plesno točko na skupnih zabavnih večerih, se z vodom potepali po bližnjih krajih, razpravljali o ljubezni,...

Pridobili so tako nove izkušnje in spoznanstva.

KOMENTARJI:

“Meni je blo doro, ker smo bli prvič na teke vrste taboru in so bli skavti iz cele Slovenije. In skavtinje.” (Lea Kovačič)

“Pot preživetja je bla dobra, aja in wc-ji so bli zakon. Ter ples od GAME OVER.” (Simon Mervič)

“Sm biu tehnični in je blo delavno.” (Matevž Kovačič)

“Če bi blo možno bi mela tak tabor vsako leto.” (Lucija Kragelj)

“Maful dor tabor, res. Mi je blo všeč, k smo se spoznali tuji z drugimi skavti iz drugih stegov. Samo WC je bil malo bol tko, k je bil ful dalč od našega tabora. Ma smo se znajdlji in nrdili še enega :). Aja tudi sm mela krst!!!” (Vida Krt)

“Ma je blo ful, ful doro!! :)” (Saša di Falco)

NOPP

Nastanek veje NOPP

ZIMOVANJE V MOVRAŽU 15.-17.2.1997

UDELEŽENCI: Aljoša Kikelj, Tanja Jan, Monika Kovačič, Ivan Likar, Bogdan Vidmar, Urša Stres, Matej Reščič, Urška Mozetič, Veronika Kovačič, Klementina Plesničar, Vesna Malič

OPIS:

Spoznavali smo slovensko Istro ter se seznanili z vejo IV. Obiskali smo nekdanjega duhovnega asistenta g. Bogdana. Imeli smo tudi čistilno akcijo.

SREČANJE Z BOGDANOM. skavtski zakon: skavt si v težavah žvižga in poje :) od Rakitovca preko Grada(mislim, da je neko tako ime) proti Sočergi in Lukinom (?). Torej delamo krog, da do popoldan pridemo k tebi (po poti vodi Evgen). Po poti predstavitev osnov skavtstva, hitro spoznavanje Sočerge,

BOGDAN NAM je predstavitev Istre, soočenje z lepotami in izumiranjem (težave, odrezanost istre....)....

10 zakon: skavt je čist v mislih, besedah in dejanju

KOMENTARJI:

ZIMO VANJE DOVJE BLED 2000

UDELEŽENCI: Mojca Abram, Mojca Stres, Marija Marušič, Teja Skrt, Blaž Krgalej, Tomaž Murnih, Igor Kretič, Andreja Drešček

OPIS:

V petek popoldne smo se z vlakom pripeljali na Jesenice. Od tu smo šli peš po desnem bregu Save doljinke do vasi Dovje, kjer smo se namestili v apartmaju. Pred spanjem smo se igrali igrico Katera znana oseba sem in se pošteno nasmejali. Drugo jutro smo se odpravili skozi Mojstrano po dolini Radovne na Bled. Po poti smo razmišljali o naš prehojeni skavtski poti, zakaj sem v noviciatu, kaj mi pomeni noviciat....

Zvečer smo prispeli na Bled, se namestili v župnijski prostor ter z blejskimi mladinci imeli zabavni večer. Ker je bila tema tabora poleg poti tudi služenje smo se naslednji dan še opravili služiti k nunam, ki so poskrbele, da se pri delu nismo preveč utrudili, nismo bili lačni in da smo se pri tem zabavali. Pred odhodom domov smo imeli še kratko puščavo in seveda preverbo tabora ob obali Blejskega jezera.

KOMENTARJI:

“Zelo smo bili presenečeni, ko smo videli, kje bomo spali: apartma z balkonom, vsak je imel svoj jogi, povšter, bilo je zakurjeno, čisto... neverjetno!” (Andreja Drešček)

“Zimovanje je blo zakon! Ful smo se pogovarjali po poti in pa igrali biljard s mladinsko veroučno skupino. In pa k smo kuhali na stopnicah pred Blejsko cerkvo in so hodili turisti mimo“ (Mojca Abram)

“Zanimivo srečanje s našimi “bratraci“ taborniki in njihovim psom ter opozorilom o norem kmetu s pušo. Pri njih smo dobili vodo, da smo lahko skuhalo kosilo.” (Iva Boltar)

“Najlepše je bilo sonce, ki nas je spremljalo na poti.” (Teja Skrt)

TABOR OD BOHINJSKE BISTRICE DO NOVEGA MESTA, BRIGA ME (vseslovenski tabor popotnikov in popotnic) 6.-8.8.2001

UDELEŽENCI: Tomaž Munih, Teja Skrt, Mojca Abram, Marija Marušič, Iva Boltar, Mojca Stres, Igor Kretič

OPIS:

Poletje je bilo tu in čas, da se novicjat odpravi na najpomembnejši dogodek v letu, tabor. Odločili smo se, da bomo namesto klasične hoje ubrali lažjo pot, kolo, no tako samo mislili. Iz vlaka smo izstopili v Bohinjski Bistrici ter po nekaj uvodnih obratih pedal doživeli nesrečo, Igorja je vrglo čez balanco in tako smo namesto, da bi nadaljevali pot ostali v Bohinju. Zapeljali smo se do jezera ter prenočili na dvorišču župnjišča. Zjutraj smo pot nadaljevali čez Soriško planino proti Sori. Klanca kar ni hotelo biti konec in pod vrhom se nas je že malo loteval obup. Toda če smo šli gor bomo prej, ko selej šli tudi dol. Spust je bil legendaren. Premočili smo v Sori ter se naslednji dan odpeljali do Ljubljane. Tam smo prebili še dva dneva, nato pa smo se opravili v Novo mesto na Briga me, ker so nas čakale nove dogodivščine in nova prijateljstva.

KOMENTARJI:

“Sonce rumeno, sonce rumeno, je prepeval Munih in nas spodbujal še z besedami : Motaj Johnny!” (Iva Boltar)

“Motaj Johnny! Ma ja lahko tebi Munih k maš toliko kondicije, ne jst to k komi da se še premikam! No tako je zgledal uspon prosti Soriški planini. Sicer pa je blo pole vse poplačano s fenomenalno dolgim spustom. Pa uno spanje na stehi od bloka je blo res zakon! Pa v Iški vintgar smo se šli kopat in tm srečali ajdovski novicjat. In za piko na i je bil še Kolosej in dnevnik Bridget Jones. Na Briga me je blo pej tudi fajn, tolko folka pa zakon delavnice in od poti preživetja dalje so moji gojzarji veliko bolj izrazito rjavi.” (Mojca Abram)

“Po mojem mnenju pa spust ravno ni odtehtal dolge vožnje navkreber. Je pa zato ta vožnja pustila toliko več spominov na planino in na trud ki smo ga vložili v to, da smo jo premagali.” (Teja Skrt)

ZIMOVANJE VIŠARJE 2001?

UDELEŽENCI:

OPIS:

KOMENTARJI:

BOHINJ 2002

UDELEŽENCI: Maša Tomažič, Jasmina Kraigher, Matevž Kovačič, Nejc Kovačič, Andraž Simon Erik Pertovt, Tea Žvokelj, Tomaž Munih

OPIS:

To je bil nekoliko krajši potovalni tabor, trajal je le dva dni. Z vlakom smo se iz Nove Gorice odpeljali do Bohinjske Bistrice, od tam pa z avtobusom do Bohinja. Peš smo nadaljevali pot do kampa Zlatorog, kjer smo se ob jezeru ustavili, se kopali in pojedli kosilo. Sveži in okrepečani smo ubrali pot pod noge in se zagrizli v strmo pobočje Komarče. Vročina je bila ubijalska, pot neznansko strma in nič ne bi moglo biti bolj dobrodošlo kot Črno jezero na vrhu vzpetine. Brez zadržkov smo se pognali v hladno vodo, ki nam je obnovila moči za nadaljnjo pot. Sicer pa je od tu naprej šlo gladko, saj je bil najhujši del za nami. Tako smo zvečer prispeli do kočice na planini Komni, kjer smo tudi prenočili. Seveda smo prej še povečerjali in se malo sprehodili po okolici, ki jo je počasi že zagrinjal mrak. Naslednje dan smo se čez planino Komno spustili nazaj v Bohinj in se zopet ustavili ob jezeru, kjer smo izlet zaključili tako, kot smo ga začeli – s kopanjem.

ZIMOVANJE OTLICA 13.-14.2.2004

UDELEŽENCI: Ksaverija, Sara, Tomaž, Emanuel, Monika, Vida, Daša Kodrič

OPIS:

Zimovanje smo začeli v petek na Kovku, kjer smo šli najprej skozi rov. Prespali smo v lovski koči na Otlici ter se drugi dan peš odpravili mimo Otlškega okna na Sinji vrh, kjer smo v velikem loncu skuhali polento. Bila je zelo dobra. Nato smo se ustavili pri Emanuelovi stari mami kjer smo izvedli tekmovanje v streljanju s puško.

KOMENTARJI:

“Ful mi je ostalo v spominu streljanje s puško.” (Sara)

“Zanimiv je bil prehod skozi rov. Skuhali smo zelo dobro polento s ocvirki na vrhu Sinjega vrha. Lahko rečem, da je bilo to lepo in zanimivo zimovanje kljub manjšemu številu prisotnih.” (Emanuel)

“Netopir v rovu” (Tomaž)

TABOR S KOLESI PO AVSTRIJSKI KOROŠKI 12.–18.7. 2004

UDELEŽENCI: Emanuel Vidmar, Agata Muller, Monika Kovačič, Janez Mašera, Ivan Likar, Ksaverija Plesničar, Sara Susič, Neža Bric, Jerneja Kraigher, Tomaž Nemec, Ana Marinič

OPIS:

Štartali smo iz N.G. z vlakom, šli do Jesenic, z Jesenic do Beljaka, od tam pa s kolesi naprej! 50 km na dan, star zelen merčo, mora vožnja z njim, pršut – na tanko narezan. Zadnji dasn pica – Emanuel ni pustil da Janez spije eno pivo:)! Z merčota pade škarik, montaža sedežev, hmali bi padle gume dol s prikolice in bi vsa kolesa šla adijo! Aja kampi in bazeni so zakon!

KOMENTARJI:

“Nepozabno!” (Janez Mašera)

“Uživanje!” (Tomaž Nemec)

“Pršut in Ivan.” (Ana Marinič)

“Napeta organizacija.” (Emanuel Vidmar)

“The Best.” (Jerneja Kraigher)

“Pouhnh Ust , Dobre Postave.” (Ksaverija Plesničar)

VITEZOVANJE - GRAD RIHEMBERK 12.-13.3.2005

UDELEŽENCI: Polona Plesničat, Sami Skrt, Matej Fornazarič, Urška Skrt, Emanuel Vidmar, Daša Kodrič, Tjaša Harej

OPIS:

Pot smo začeli pri Železnih vratih. Nopp-jevci so vsak posebej šli na pot. Na poti so imeli razne preizkušnje kot pikanje balonov med vožnjo s kolesom, streljanje z lokom, ki so si ga morali sami narediti, petje in igranje z tamburico, ... ko smo vsi prispeli do gradu, smo skuhali večerjo. Zvečer pa smo delo nadaljevali s tem, da si je vsak narisal svoj grb.

Zjutraj nas je zbudil glasnik, ki nam je rekel naj gremo na stolp. Tam nas je čakal sam kralj, ki nas je povišal v viteze.

KOMENTARJI:

Ko smo spali v enem prostoru v gradu smo imeli celo noč prižgani dve električni pečki, ki sta bili nstavljeni da se po določenem času in ko se pregrejeta za določen interval ustavita,...vendar očitno je bilo zelo mraz saj sta celo noč do jutra neumorno delovali,.. (Emanuel)

Izdelali smo vsak svoj ščit (Daša)

Na poti si uspešno premagal preizkušnje, sedaj je čas, da spoznaš kaj poleg časti, spoštovanja narave in ljudi ter ubogljivosti krasi služabnika. Vrline, ki odlikujejo oprodo so Zvestoba, Pomoč, Delavnost in Vztrajnost.

Tvoj vladar te potrebuje in tebi naj bo čast služiti njemu in njegovemu kraljestvu.

Beseda oproda pomeni Ščitonosec, naj bodo tvoje vrline ščit pred skušnjavami in novimi preizkušnjami.

TABOR OD POSTOJNE DO ČRNOMELJA 16.–22.7. 2005

UDELEŽENCI: Polona Plesničar, Matej Fornazarič, Primož Kranjc, Sami Skrt, Daša Kodrič, Emanuel Vidmar, Tjaša Harej

OPIS:

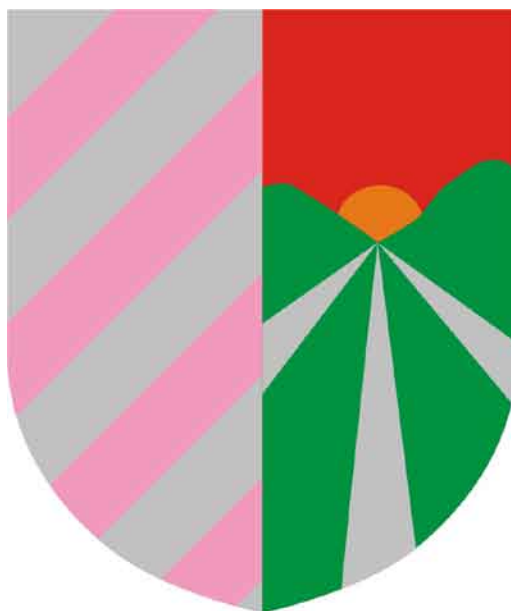
Pot smo začeli v Postojni, do koder smo se pripeljali z avtobusom. S kolesi smo se odpeljali najprej do Rakovega Škocjana in nato do cerkniškega jezera, kjer smo se ustavili v tamkajšnjem muzeju.. Pot smo nadaljevali prek Blok do Nove Štife, kjer smo prespali. Zjutraj smo se udeležili svete maše in se nato odpeljali skozi Kočevje proti Kolpi. Tam smo se utaborili. Naslednji dan smo sedli v čolne in s tem se je začelo naše tridnevno potovanje po Kolpi. Ogledat smo si šli še kmetijo Raztresen. Zadnjo noč smo prespali v parku v Črnomlju in se nato zjutraj z vlakom odpeljali proti Primorski.

KOMENTARJI:

PP

NASTANEK VEJE PP

V Avgustu 1996 se je četa odpravila na Otlico z namenom, da tam najstarejši v četi naredijo prehod v noviciat popotnikov in popotnic. Tam se skavti seznanili tudi s kaplanom gospodom Ivan Likarjem, ki je prišel v našo župnijo pred nekaj tedni. Po sveti maši se je naša skavtska skupnost odpravila na rob planote do Otlškega okna, kjer se je 6? najstarejših poslovilo od čete in se po vrvi spustilo skozi otlško okno »na pot« v klan. Kot je bil negotov simboličen spust po vrvi negotov je bilo še negotovo kdo bo vodil klan, saj za vodenje NOPP še nismo imeli izšolanega voditelja veje. Seveda pa smo upali, da bo to obveznost prevzel kaplan Ivan, kar se je tudi uresničilo. Ivan je s svojim znanjem in velikim trudom v proučevanje skavtske metode dela v klanu, postavil temelje za skavtsko skupnost noviciat PP in kasneje v klanu. Vodil je osebno spremljanje v klanu in osebno spremljanje voditeljev čete, saj so bili le ti še klanovci. Pripravljal je navodila za osebno napredovanje in pomagal reševati zaplete, ki so nastajali ob skoraj leto dolgem procesu pisanja listine klana.

LISTINA KLANA

Smo popotnice in popotniki iz stega Nova Gorica 1, ki smo se podali na pot služenja Bogu, domovini in drugemu. Čutimo, da smo napredovali in da nas povezuje veliko lepih spominov na izhode, srečanja in služenja. Trudimo se, da bi te izkušnje, ki smo jih skupaj pridobili prerasle v modrost in prispevale k osebni in duhovni rasti.

Vedno in povsod je z nami Bog, v katerega verujemo. V pomoč, da ne zaidemo na kriva pota, so nam tudi skavtski zakoni in molitev. V podporo in spodbudo nam je tudi duhovni asistent. Pripadamo župniji Kristusa Odrešenika in v njej skušamo biti čimbolj dejavni.

Za cilj smo si postavili, da bi v skavtskem duhu gradili trdno, povezano in odprto skupnost. Da bi to dosegli bomo:

- izboljšali naša srečanja tako, da se bo v naprej določalo izvajalca, temo in osnovne tehnične podatke o srečanju
- da bi pozorno poslušali tistega, ki govori
- na srečanja prihajali redno, točno, v kroju in morebitno odsotnost sporočili v naprej voditelju
- prvo soboto v mesecu sodelovali pri "skavtski maši" in se vključevali tudi v druge župnijske obrede cerkvenega leta
- na skupnih aktivnostih in spontanah srečanjih gradili boljše prijateljske odnose
- enkrat letno imeli puščavo
- za vsako srečanje bo nekdo ob že v naprej določenem Svetopisemskem odlomku pripravil kratko razmišljanje
- sodelovali ob vseh večjih akcijah, ki jih predlaga ZSKSS (Luč miru, črne vrečke, tema leta)
- v adventnem času obiskali invalidno mladino v Stari Gori, na velikonočni ponedeljek pa dom upokojencev v Gradišču
- enkrat letno pripravili akcijo na potrebe našega okolja in njegovih prebivalcev
- za lastno razgledanost se trudili spremljati dnevne dogodke v Sloveniji in po svetu; ob pomembnejših dogodkih pa bomo o tem spregovorili tudi na srečanju
- vsak član klana bo vsaj enkrat letno napisal svoj prispevek za spletne strani na Internetu oziroma za glasilo Bakla

Kar najbolje smo pripravljeni služiti tej listini.

ZIMOVANJE MARIJINO CELJE-STARA GORA

“Sprava in komunikacija.”

22.-24.2.98

UDELEŽENCI: Vasja Markič, Mitja Martelanc, Evgen Boltar, Ivan Likar, Veronika Kovačič, Monika Kovačič, Jasna Lenar, Tanja Jan, Urška Mozetič, Matej Reščič, Aljoša Kikelj, Urša Stres, Tomaž Munih, Tomaž Vodopivec, Urška Leban

OPIS:

V nedeljo smo se z vlakom peljali do Kanala. Od tam dalje nas je pot peljala do vasice imenovane Lig ali bolj znane kot Marijino Celje (Marija Cel). Torej, prvi dan nas že čalo 6,6 km hoje v hrib. Nastanili smo se na Ligu in sicer v župnišču.

Prvi dan je vse naše življenje potekalo v župnišču, vasi in njeni okolici, drugi dan pa smo se odpravili na pot (romanje) proti staremu Marijinemu svetišču na Stari Gori. Čez cel dan smo sledili tematiki, ki je opredeljevala vse te tri dni: Kakšna je moja komunikacija s seboj, bližnjim in Bogom? Ob koncu dneva smo začeli s tako imenovanim »spravnim dnevom«. Gre za ustanovo, ki so jo Izraelci prinesli v svoje verovanje kot priložnost, ko se je ljudstvo spravilo med seboj in z Bogom. Tudi sami smo se vključili v to, več kot 3000 letno, zgodovinsko dogajanje.

NEKAJ ZANIMIVOSTI: DOLŽINE POTI

Kanal – Lig:	po cesti 6,6 km
	zračna 2,6 km
Lig - Stara Gora:	po cesti 11 km
	zračna 7,4 km
Lig – Plave:	po poti 13 km, zračna 6.5km

KOMENTARJI:

Evgen: Stvar, ki bi jo priporočal, ne more biti klanowc če ne doživi te poti (romarska pot). Kikl vzel na pot zamrznjene cmoke, ki pa so se odtalili in se jih zato ni dalo najbolje pripraviti.

TABOR TRNOVO - IDRİJA

4.-7.8.1998

UDELEŽENCI: Evgen Boltar, Ivan Likar, Vasja Markič, Mitja Martelanc, Tanja Jan, Urška Mozetič, Urša Stres, Jasna Lenar, Kristina Lenar, Tomaž Vodopivec, Aljoša Kikelj

OPIS:

1 dan: do Golakov (SVETI PAVEL - zavetnik RP)

Trnovo – Krnica	5,5 km
Krnica – Smrečje	3,0 km
Smrečje – Mala Lazna	2,5 km
Mala Lazna – Ledenica	2,5 km
Skupaj:	13,5 km

2 dan: do Hudega polja (11 km 450 m višinske razlike) (PUŠČAVA)

Ledenica – Hudo Polje (bolnica Pavla)	6,5 km
Hudo polje – Mrzla Rupa	3 km
Skupaj:	9,5 km

3 dan: Hudo polje – Krekovše – Klavže – Idrijska Bela (15 km 444 m spusta) (Področja našega delovanja: Družba, Cerkev, ZSKSS)

Mrzla Rupa – Krekovše	7 km
Krekovše – kamp Idrijska Bela	8 km
Skupaj:	15 km

4 dan: Bela – Divje Jezero – Idrija (8 km in 75 m spusta)

KOMENTARJI:

Evgen: Trnovo-Idrija potovalni tabor PP, huda nevihta pri Ledenici (jama). Zbudil sem jih ob 4.00 zaradi nevihte, hitro pospravili-pole suhi v Anini koči-Vetrin in čakali da se lastnik hiše zbudi.

ZIMOVANJA IN TABORI

ZIMOVANJE AJDOVŠČINA ZASELEK GRADIŠČE

“Enkrat skavt - vselej skavt.”

12.-14.2.1999

UDELEŽENCI: manjkajo

OPIS:

Petek: namestitev, kratko spoznavanje kraja in ljudi, skupna molitev in večerni počitek
 Sobota: preko igre in osebnega kot tudi skupinskega dela se bomo posvetili izdelavi listine klana (vzemimo stvari resno). Po kosilu bomo šli na sprehod (malo znamenitosti – krajev, ki so mi ostali pri srcu iz moje mladosti). Popoldansko delo se bo nadaljevalo z možnim skupnim služenjem (pomočjo ljudem) in pa mašo, ki jo bomo imeli v župnijski cerkvi Janeza Krstnika v Ajdovščini. Večerni program je še zavrt v meglo – ali: presenečenje!
 Nedelja: zjutraj maša v Ajdovščini ob 7.00. Nato začetek puščave do 11.30. V tem času bomo izdelovali načrt osebnega napredovanja. Ta čas bo možnost tudi za pogovor z voditelji ali celo za spoved. Po kosilu bomo pospravili hišo, se zahvalili gostiteljem in »odjadrali« domov. Pomislite, kaj bi v zahvalo lahko izročili našim gostiteljem!

KOMENTARJI:

TABOR DOLINA TRIGLAVSKIH JEZER

“V zavetju Triglava”

27.-29.7.1999

UDELEŽENCI: Emanuel Vidmar, Primož Skubin, Matej Rešičič, Vasja Markič, Mitja Martelanc, Monika Kovačič, Igor Kretič, Ivan Likar, Urška Mozetič, Veronika Kovačič, Alenka Trošt, Vesna Malič, Kristina Lenar, Kristina Kovačič, Tanja Jan, Urša Stres, Evgen Boltar, Miha Kovačič

OPIS:

Tabor je potekal iz Trenta na Prehodavce ter nato smo se po dolini Triglavskih jezer spustili v Bohinj. Na tem taboru je nastajala listina klana. Aljaževe besedo so nas spremljale iz dneva v dan:

Tam, v verigi gora, ki se vlečejo nad Dovjem, vidim tistega, ki za celo stopinjo izstopa. Triglav. Kaj vse to gore že dale skozi? Pa se vprašam: komu neki pripadajo? Zakaj so tu? Kako to, da se ta veličastna stvaritev ni postavila kje drugje? Gore niso nikogaršnje – razen Stvarnikove – žal si jih lastijo tuji čevlji. ...Postavil sem znamenje na vrhu. To ni Aljažovo znamenje; je znamenje pripadnosti, svobode, prijateljstva – znamenje SLOVENSTVA! Verovati pomeni: z vsem srcem se dati na razpolago zato, da bi naredil čim več dobrega za Boga in ljudi. Družbo sestavljamo mi. Vsak ima možnost da družbo sooblikuje: preko osebne rasti in spreminjanja ter odgovornosti – pa tja do najvišjih mest v državi. Skrb za družbo in njeno pošteno in pravično usmerjanje je ena prvih kristjanovih dolžnosti. Dobro je če si človek najde skupino podobno mislečih, v kateri in preko katere uresničuje tisto kar mu je sveto: vrednote, vzgojo in vero.

KOMENTARJI:

“Najhard je blo ko sem bil na triglavu. Lih za lih smo prišli na Kredarico. Prvič sem bil na Triglavu – fajn občutek, druženje spoznavanje, Evgen mi je ratu všeš :)”

“Tabor NOPP poseben tabor zaradi majhnega števila udeležencev Skupaj s klanovci sva hodila kot izvidnika.” (Skubin in Miha)

“Triglav potovalni tabor, skupaj z Ivanom, iz Trente v Prehodavci-nastala listina klana kar je bilo vrhunec tistih dni. Od gospoda Ivana prevzel vodstvo klana.” (Evgen Boltar)

“Najbolj se spomnem težkega nahrbtnika (ker sem imel v njem težke reči (beri konzerve tune in paštet) :) Na tem taboru sem se pridružil klanu na pobudo g. Ivana. In od tedaj sem pri skavtih, saj je Evgenovo vztrajno prepričeval naj se pridružim skavtom obrodilo sadove.” (Emanuel Vidmar)

ZIMOVANJE STRŽIŠČE

“Podpis listine klana!”

18.-20.2.2000

UDELEŽENCI: Emanuel Vidmar, Tomaž Munih, Urša Stres, Maja Dolinar, Primož Skubin, Tanja Jan,...

OPIS:

Namen tega zimovanja je bil podpis listino klana ter osebno napredovanje članov klana. Prvi večer smo pred počitkom imeli večernice in se skušali zavedati odgovorne naloge podpisovanja listine klana. Soboto smo namenili skupni in osebni pripravi na mašo. Med obredom sv. maše smo podpisali listino klana z besedami “Naj mi Bog pomaga, da bom to listino izpolnjeval.” in g. Ivan pa jo je še bagoslovili. Po maši je sledilo praznovanje, nato nam je Tomaž pripravil nočno igro. Dan smo zaključili z dvournim bdenjem med katerimi smo preverili dosedanje pot in napravili načrt za prihodnost. Po nedeljski maši in seveda preverbi smo se vrnili domov.

TABOR CERKLJANSKO

“Lepa naša domovina, in razlegal se je glas!”

31.7.-2.8. 2000

UDELEŽENCI: Matej Reščič, Monika Kovačič, Igor Kretič, Urška Mozetič, Urša Stres, Evgen Boltar, Ivan Likar

OPIS:

Ta tabor je bil za nekatere priprava na odhod in vključitev v družbo, ki pričakuje skavta odhodka. Na tem taboru smo se nekateri tudi vprašali ali nas je skavtska pot dovolj pripravila za javno delovanje. Poleg tega so bili cilji tudi srečati in spoznati simbole državnosti, presoditi naš odnos do države in politike, spoznati in se srečati s kulturnimi, verskimi, naravnimi in zgodovinskim izročilom Cerkljanskega in seveda se kot skupnost še tesneje povezati med seboj.

Zgodaj zjutraj v ponedeljek smo se s težkimi nahrbtniki odpravili na pot.

Potovalni del – načrt poti:

- 1.dan: NG-Most na Soči (vlak) – Cerkno (avtobus)
Cerkno – Lajše – Straža -prenočitev
- 2.dan: Jagršče – Šebrelje – divje babe – Police (prenočitev)
- 3.dan: Police – Bukovo – Huda Južna
ali Police – Dabar – Šentviška Gora – Grahovo ali Kneža

Vsebinski del poti:

1. DAN: IN RAZLEGAL SE JE GLAS KULTURNEGA ŽIVLJENJA; ... OROŽJA IN VESTI
2. DAN: IN RAZLEGAL SE JE GLAS MOTIKE (Jagršče – Šebrelje...) - ZASTAVA
3. DAN: IN RAZLEGAL SE JE GLAS PIŠČALI (Police – Bukovo – Huda Južna...) - DENAR

KOMENTARJI:

“Ivana imajo radi konji.” (Matej Reščič)

PODKRAJ

Vsak si je poiskal svoje zavetrje za kuhat.

Zaradi obilne hoje so se nekaterim kr nogavice trgale.

TABOR OD POSTOJNE DO NOVEGA MESTA

»Kam je vredno investirati svojo življensko energijo«

6.– 9.8 2001

UDELEŽENCI: Aljoša Kikelj, Tanja Jan, Veronika Kovačič, Urška Mozetič, Vasja Markič, Mitja Martelanc, Emanuel Vidmar, Evgen Boltar, Primož Skubin

OPIS:

Naša pot s kolesi se je začela na železniški postaji v Postojni od koder smose skozi Rakov Škocjan, Cerknico in Grahovo pripelali do frančiškanskega samostana v Novi Štifi, kjer smo prespali. Naslednji dan je bil naš cilj Skavtski dom v Rogu; seveda z vmesnimi postanki Ribnica, Grobišče pod Krenom, ... Tretji dan nas je pot vodila mimo Baze 20., skozi Podturn, Dolenjske Toplice, Vavto vas do Novega mesta, kjer smo prespali. Po poti smo si ogledali tudi kakšno naravno in kulturno znamenitost ter se tudi osvežili v Dolenjskih Toplicah. Namen tabora je bil tudi, da se pogovarjamo in razmislimo o smislu življenja, o prostovoljnem delu ter o dobrem delu in služenju pri skavtih, saj je bilo leto 2001 mednarodno leto prostovoljcev. Spoznali pa smo tudi pesnika Franceta Balantiča, ki se je rodil v Grahovem.

Podali smo se s kolesi. Prvi dan pred Novim Mestom so nekateri dali odhode, bilo je čustveno, zelo lepo, vso tehnično organizacijo so prevzeli in zrihtali Emanuel, Vasja in Primož. V Novem mestu smo se udeležili še vseslovenskega srečanja popotnikov in popotnic ter zmagali v odbojki.

KOMENTARJI:

“S kolesi je lepo !“(Tanja Jan)

“Zanimiv tabor zaradi potovanja s kolesi – lepa pokrajina – dobil sem skavtsko ime.” (Emanuel Vidmar)

“Zakon, dobro organizirano, sproti smo se odločali kdaj bomo vstajali in kdaj bomo šli spat, kolesa.” (Aljoša Kikelj)

“Elitni, doživet najbolj skavtski tabor – dobra družba.” (Mitja Martelanc)

“Podali smo se s kolesi. Prvi dan pred Novim Mestom so nekateri dali odhode, bilo je čustveno, zelo lepo, vso tehnično organizacijo so prevzeli in zrihtali Emanuel, Vasja in Primož. V Novem mestu smo se udeležili še vseslovenskega srečanja popotnikov in popotnic ter zmagali v odbojki.” (Aljoša Kikelj)

Koncert, Kikelj je šel na oder in se vrgu dol, ulovili so ga Skubin in Miha. Dve pupi sta prišli ko smo se kopali ni nato je Evgen kar odpeljal s kolesom naprej. (Tomaž Munih)

Zavetrje - šjore niso verjele. (Primož Skubin)

ZIMOVANJE REZIJA

“Potrebo po srečanju nosimo v globinah naših src.”

30.11.–1.12. 2001

UDELEŽENCI: Miha Kovačič, Mojca Abram, Blaž Kragelj, Andreja Drešček, Valentina Prezelj, Evgen Boltar, Primož Skubin, Marija Marušič, Mojca Stres, Iva Boltar

OPIS:

Na raziskovanje zamejskih rojakov smo se klanovci odpravili v Rezijo. V Ravanci smo se namestili v Rezijanskem kulturnem domu ter se odpravili na nočni sprehod. Zjutraj smo začeli z naši raziskovanjem. V trojkah smo se odpravili v bližnje rezijanske vasi in ljudi povprašali ponjehovih običajih in kulturi. Zvečer sta nas prijazna rezijana naučila njihovega plesa. Polni vtisov in novih plesnih korakov smo se odpravili domov.

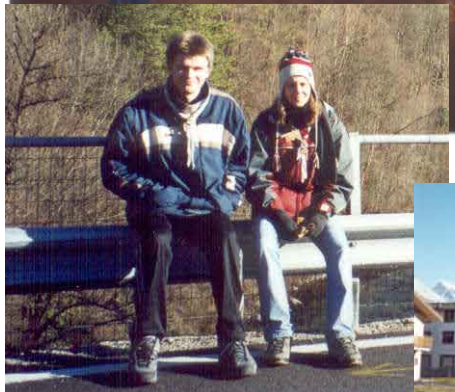
KOMENTARJI:

“Ples je bil zanimiv, moški ni smel pogledati v plesalko, je že pa blo seksi, ko ga je ona lahko pogledala v rame – višek erotike (Primož Skubin)

“Ful hart k smo se učili plesat.” (Mojca Abram)

“Fajn, hoja ponoči, jasna noč.” (Andreja Drešček)

“Lepo je blo spoznavat naše običaje v tuji deželi.” (Blaž Kragelj)

TABOR USKOVNICA – TRIGLAV
“Po poteh Valentina Staniča na Triglav”
1.-2.7.2002

UDELEŽENCI: Valentina Prezelj, Evgen Boltar, Iztok Mozetič, Iva Boltar, Ana Abram, Primož Skubin, Miha Kovačič, Emanuel Vidmar, Marija Marušič, Mojca Stres

OPIS:

V Triglavsko pogorje smo se podali z vzornikom Valentinom Staničem, ki smo ga na postankih skušali bolje spoznati, po poti smo razmišljali tudi kot državljani Slovenije o odgovornem odločanju in gradili na naši skupnosti.

Pot smo začeli iz Uskovnice. Popoldne smo prispeli na Krederico, se malo okrepčali in še isti dan satli na vrhu strehe Slovenije. Namen tabora je bil, da bi v celoti prehodili pot Valentina Staniča na Triglav, vendar smo zaradi slabega vremena skrajšali tabor in se preko Planike vrnili v Uskovnico.

KOMENTARJI:

“Spomnim se smešnih Angležev v telovadnih na Kredarici, pa temnih oblakov, ki mi niso bili najbolj všeč.” (Iva Boltar)

ZIMOVANJE NA KOLOVRATU**»Te briga? Briga me!«****7.-8.2.2003**

UDELEŽENCI: Mojca Stres, Emanuel Vidmar, Mojca Abram, Iva Boltar, Miha Kovačič, Primož Skubin, Evgen Boltar, Iztok Mozetič, Ajka-pes

OPIS:

V petek smo se pozno popoldne odpravili peš zimi naproti. Ledena pot v jasni večeri nas je vodila skozi vasico Jug, Vogrnikov do našega cilja kočje Valentina Staniča. Na slednji dan smo si ogledali muzej na prostem iz 1. svetovne vojne na Kuku ter se nato spustili v vas Volče. Geslo zimovanja je bilo »Te briga? Briga me!«.

KOMENTARJI:

“Ful je blo malo folka, prvič jedla instant pašto” (Mojca Abram)

TABOR OD IZVIRA SOČE DO DOLENJE TREBUŠE 23.-28.7.2003

UDELEŽENCI: Blaž Kragelj, Ana Abram, Mojca Abram, Maša Tomažič, Nejc Kovačič, Urban Stres, Matej Reščič, Iva Boltar, Maja Dolinar, Valentina Prezelj

OPIS:

Svojo pot po Soški dolini smo začeli pri izviru Soče ter jo tudi ob njej nadaljevali. Pot se nam je zdela zelo lepa toda po 20 km se zgodi, da človek pozabi na lepote narave in je veliko bolj skoncentriran na breme na svojih ramenih. Končno smo prispeli do Bovca. Nadaljevali smo po dolini, bili na Toncevem gradu ter prespali v Ladri. Zadnji dan smo prišli še do Tolmina in pot do Dolenje Trebuše opravili s avtobusom, kjer smo se udeležili tabora stega. Naslednji dan dopoldne nas je Matej Prezelj seznanil še z alpinizmom in tudi sami smo se preiskovali v plezanju. Popoldne pa smo se prelevili v zlovesče Kelte in napadli Robina Hooda in njegove može ter tako dodali svoj delež veliki igri, katere se je udeležil cel stega.

KOMENTARJI:

“Nahodili smo se.” (Matej Reščič)

“Bilo je lepo in zelo fajn, nahodili smo se, bili smo vsi žuljavi.” ?? Ne javi avtor komentarja??

“Pot je bla res fullll huda. Še dobro da sta Blaž in Matevž k sta mi pomagala.” (Mojca Abram)

ZIMOVANJE KAL POD ČRNO PRSTJO

“Določene stvari se ne splača početi, jih je pa vredno početi!”

21.-23.2.2004

UDELEŽENCI: Matej Reščič, Matevž Kovačič, Andreja Drešček, Urban Stres, Mojca Abram, Mojca Stres, Iva Boltar, Maša Tomažič, Jasmina Kraigher, Blaž Kragelj, Valentina Prezelj

OPIS:

Prava zima, Matevž je padu u sneg. En kos poti neprvozen. Zimska idila. Spali smo na krušni peči, zeblo je, delavnice, fajn vzdušje....

Z vlakom smo se odpeljali do vasi Hude Južne, od koder smo se odpravili do Kala. Gazenje v strmi klanec po snegu in že v trdi temi je bilo tudi za izkušene klanovce pravi podvig. Končno smo prispeli do Kala in hiše. Sledil je zaslužen počitek. Dopoldne smo uživali v snegu ter pregledovali listino klana ter imeli probleme s “bobotom“ popoldne smo se odpravili k maši v Stržišče kamor sta prišli še Valentina in Mojca. Zvečer smo imeli še delavnice ročnih spretnosti. Večer smo si krajšali z igro ungame ter pogovori in hišnjim ljubljjenčkom muckom. Naslednji smo se po isti poti še odpravili domov.

KOMENTARJI:

“Zelo snežno.” (Matej Reščič)

“Dosti Snega.” (Matevž Kovačič)

“Veselite na snegu. Gazli do hiške, mraz,..medica pri sosedih.” (Andreja Drešček)

TABOR ČRNOMELJ-KOLPA-KOČEVJE 26.-31.7.2004

UDELEŽBA: Mojca Abram, Iva Boltar, Valentina Prezelj, Blaž Kragelj, Urban Stres, Jasmina Kraigher, Andreja Drešček, Matej Reščič, Nejc Kovačič, Matevž Kovačič, Maša Tomažič, Mojca Stres

OPIS:

Tabor smo začeli v Črnomlju, kamor smo se pripravljali z vlakom. Vseh 13 udeležencev je primoglo komaj dva gorilnika ter seveda dva lonca. Nekako nam je le uspelo skuhati kosilo in tudi obroke vse naslednje dni. Po kosilu smo se odpravili do bližnje vasi in prespali med trtami pri zidanici. Zjutraj pa tp, tp, tp, je trkalo na streho šotor. Škifo kdo bo zdej hodu v tem dežju toda skavt ne pozna lep-ega ali pa slabega vremena tako smo odšli na pot proti Srednjim Radencem. Pozno popoldne sta nas obiskala DA Iztok Mozetič in naš bodoči DA Boštjan Toplikar ter poskrbela, da nas je tudi nadaljnje dni spremljal Božji blagoslov. Prespali smo na seniku in se zjutraj končno odpravili na rafting po Kolpi. Vse stvari smo stlačili v neprodušne sode in že smo veselo veslali. Še dobro, da se je tu in tam našla kakšna brzica, ki je naredila veslanje bolj adrenalinsko. Prespali smo v eni od vasic ob Kolpi in preverjali naše poznavanje Slovenije in njenih državnih simbolov. Zbudili smo se v hladno jutro in mrzla voda nam ni prav nič dišala. Tudi lačni smo bili kar precej, saj smo imeli dan preživetja v naravi. Ugotovili smo, da smo bolj slabi lovci in nabiralci in da ne bi v divjini preživel dolgo. Še pred večerom smo se vrnili nazaj v Radence in na topli senik. Zjutraj smo se odpravili na pot proti Mozlju. Tam smo zvečer z domačini igrali nogomet in se predvsem posvetili našim pogovorom, ki so trajali dolgo v noč. Zjutraj nas je čakala samo še pot do Kočevja. Tam smo uradno s kosilom (pico) zaključili naš tabor in se s kombijem odpeljali proti Novi Gorici.

KOMENTARJI:

“Lepo, mokro malo hladno, malo razburljivo na momente.” (Matej Reščič)

“Fajn zaradi kanujev.” (Matevž Kovačič)

“Blo je fajn, ker je blo prosto po Prešernu.” (Blaž Kragelj)

“Blo je super s kanuji po Kolpi- sicer malo mokro in mrzlo. Drgač pa prijetno pohajkovanje med belokranjskimi zidanicami.” (Andreja Drešček)

“Ma meni je blo ful zakon, k nismo ful neki hodili. Veslanje po Kolpi je blo tudi fajn, edino na vsakih brzicah sva z Urbanom nasedla in drugi dan je blo malo mraz. Ta bulši je bla zadnja noč k smo se ful cajta pogovarjali in pa en pijan stric zjutro k nam je tel kazat puške in nas poslušat ku molimo :-)” (Mojca Abram)

ZIMOVANJE - LIVEK

11. – 13.2.2005

UDELEŽENCI: Boštjan Toplikar, Emanuel Vidmar, Janez Mašera, Tomaž Nemec, Tanja Jan, Ana Marinič, Jerneja & Jasmina Kraigher, Blaž Kragelj, Matevž Kovačič, Andreja Drešček, Iva Boltar, Maša Tomažič, Mojca Abram, Neža Stres, Urban Stres, Mojca Stres

OPIS:

Janez je bil gostitelj, ponoči smo bdeli, drugi dan odhodi, štrukji so bli dobri, gres pa malo zažgan, sneg smo našli :),...Zanimivo je bilo da sta šla emanuel in janez popoldan v petek gor da bi segrela hiso,... grela sta jo, vendar nista pravilno odprla nekega ventila od centralne in sta hišo kmalu v zrak poznala)

KOMENTARJI:

“Znamenit stavek iz filma Tu pa tam,...Storž u rit.” (Emanuel Vidmar)

“Pr Jazbecu majo dobre pice.” (Janez Mašera)

“Tu pa tam.” (Ana Marinič)

“Kruh je bil špica.” (Tanja Jan)

“Hiša u zraku.” (Tomaž Nemec)

“No coment.” (Jerneja Kraigher)

**POTOVALNI TABOR
OD IVANČNE GORICE DO METLIKE
»Glej s srcem«
23.–29.7. 2005**

UDELEŽENCI: Tanja Jan, Neža Stres, Boštjan Toplikar, Janez Mašera, Tomaž Nemec, Jasmina Kraigher, maša Tomažič, Matevž Kovačič, Neža Bric, Ana Marinič

OPIS:

Rdeča Nit: Mali princ... Dolgo, toplo sončno, žuljavo ma super, kopali smo se v Kolpi in Krki, Jedli smo paradajze, papriko in krompir. Del poti smo preplavali. Služili smo in »dobro zaslužili«:)!!

KOMENTARJI UDELEŽENCI:

“Prva liga, nimam drugi besed – zakon.” (Janez Mašera)

“Avto.” (Tomaž Nemec)

“Naučili smo se da niso povso skavti kjer je jambor :).” (Tanja Jan)

“Sonček.” (Ana Marinič)

“Letalo?!” (Matevž Kovačič)

BOKSS

GROBA ZGODOVINA

Besedni opis:

Pričetki Bratovščine odraslih katoliških skavtinj in skavtov (v nadaljevanju Bratovščina) segajo v začetek leta 2003. Pobuda za njeno ustanovitev je prišla iz vrst domačega stega, saj je le ta v začetku januarja organiziral srečanje s takratnim načelnikom Zveze bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov Alešem Čerinom. Srečanja smo se udeležili starši, ki smo imeli otroke skavte in tisti, ki jih je zanimalo skavtsko življenje. Aleš je z doživetim pripovedovanjem navdušil vse prisotne tako, da smo se že istega dne dogovorili za srečanje v začetku februarja. Začetno navdušenje nam je pomagalo pri spopadanju s skavtsko terminologijo, pri pisanju statuta, imenovanju ustanovnih članov in seveda medsebojnem spoznavanju. Istočasno smo začeli s sodelovanjem na stegovih SKVO-jih in akcijah. Dela je bilo, verjemite, kar naenkrat čez glavo. Naše navdušenje pa zaradi tega nič manjše.

V prvem letu smo se udeležili romanja na Sveto Goro, obiskali ostarele v domu v Gradišču, bili na skupnem stegovem taboru v Dolenji Trebuši, sodelovali pri Luči miru iz Betlehema, izdelali jaslice. Mesečno smo se srečevali na izhodih in srečanjih bratovščine, kjer smo spoznavali posamezne veje stega in osvajali osnovno skavtsko znanje.

V letu 2004 je bil za steg in bratovščino nov velik izziv – Marmeljada. Še pred Marmeljado smo imeli odrasli skavti prve izpite in obljube. Postali smo čisto pravi skavti.

Brez zimskega in poletnega tabora bi skavtskemu letu nekaj manjkalo. Zimovali smo v Godoviču nad Idrijo in ob reki Kolpi preživeli lep, a deževen, poletni tabor. Na obeh taborih smo se veliko naučili, še več doživeli in se še bolje spoznali.

Iz leta v leto se aktivnosti, ki so stalnica Bratovščine prepletajo z aktivnostmi, ki so enkratne (izdelovanje drobnih pozornosti ob starševskem dnevu, postavitve križa na sv. Katarini, pomoč pri izvedbi poletnih počitnic v Baški grapi, sodelovanje na javnem razpisu na temo "Preprečevanje zasvojenosti" ...).

Letošnje leto je še posebej zaznamovano z osvojitvijo prvega mesta na orientacijskem tekmovanju "Jakec 2005" v kategoriji odraslih skavtov.

Želimo si in se trudimo, da bi skavtski duh okužil čim več ljudi, ki bi stopili na skavtsko pot in postali člani velike skavtske družine, ki živi tudi preko meja naše domovine. Dosedje delo je poplačano s tremi novimi člani, ki bodo še v tem skavtskem letu izrekli obljubo.

Ledino, katero smo v teh letih člani Bratovščine zorali, bomo obdelovali še naprej z upanjem, da bo delo Bratovščine obrodilo čim več sadov in pustilo pečat v ožjem in širšem družbenem okolju.

Slikovni opis:

Tudi ustvarjalni znamo biti..

Črnem vrh nad Idrijo – zimski tabor - 30.1.-1.2.2004

V veliki igri smo bivak izgradili (v ozadju).

Skrbimo za ohranitev kulturne dediščine.

Vrtojba – obljube - 2.5.2004

Postali smo pravi skavti.

Odrasli skavti s primorske regije se med seboj spoznavamo.

reka Kolpa – poletni tabor – 17.-19.8.2004

Pomerili smo se v raftingu.

Ustvarjeni smo zato, da si drug drugemu pomagamo.

Logatec – Jakec 2005 – 17.10.2005

No, pa nam je le uspelo!

Tudi župnija je naš dom.

POSEBNI DOGODKI

Besedni opis:

Sleme - gorsko sedlo nad dolinama Planica in Mala Pišnica, slovito razgledišče po ostenjih Jalovca, Travnika in Mojstrovk je bilo 30.10.2005 obsijano s soncem in je obiskovalcem nudilo - kakor v poplačilo ali zahvalo za pot in trud do njega, prelepe poglede in razglede na okoliške gore in doline. In teh, tega nedeljskega dneva ni bilo malo.... Obiskovalcev, planincev je bilo veliko, kakor da bi želeli uloviti zadnje lepe jesenske dneve na Slemenu... -

Lep nedeljski dan smo izkoristili tudi odrasli skavti iz Nove Gorice in okolice razširjeni z novimi člani, ki smo skupaj z otroki in pod duhovnim vodstvom novogoriškega kaplana gospoda Boštjana Toplikarja, dobesedno za dušo in srce poromali, se udeležili »pohoda« iz Vršiča na Sleme in uresničevali skavtsko geslo: »Skavt spoštuje naravo in v njej vidi Božje delo« Po telesnem okrepčilu na Vršiču, smo vzeli pot pod noge. Pot je minevala hitro, brez pritoževanja, v klepetu in pomenkovanju ter tudi trenutkih tišine, ko je vsak s svojimi mislimi poromal bodisi v neizmerni svet domišljije, bodisi spominov, se zamaknil v čarobnost trenutka ali pa v tišini opazoval nepopisno lepoto jesenske narave. Tako smo priromali na Sleme.... Po okrepčilu, kratkem počitku smo se povzpeli na Slemenovo špico od koder smo se naužili prelepih pogledov na Jalovec, okoliške vršace, globoke doline ali pa tudi na ujetost vode v majhnih jezercih, ukrivljenih trdoživih macesnih – viharinikih. Na Slemenovem »prisoju« je bilo prijetno toplo. Pripravili smo se na Sveto mašo. Veličastna katedrala jesenske narave je nudila vse potrebno od kamnite oltarne mize, do lesenega križa, naravnega cvetja in seveda s soncem obsijanega travnatih klopov, ki smo jih pridno izrabili..... V polkrogu zbrani okrog daritvenega oltarja smo zbrano sodelovali pri Sveti maši s petjem, branjem beril, prošnjami, uvodi v očenaš in pozdrav miru ter seveda zahvalami po obhajilu... Boštjan je nas skozi mašo in za nas aktivno ter aktualno pridigo vzpodbujal, zlasti pa duhovno usmerjal v drugačne višine od zemeljskih....., od zemeljskega življenja in uživanja skozi aktualizirane svetopisemske zglede in

prilike k Božjim obzorjem, v svet duhovne sfere, v svet Vsemogočnega in seveda Tistega, ki ga je ena sama Ljubezen in usmiljenje in Tistega, ki nas je ustvaril po svoji podobi in sličnosti.....

Težko je opisati osebne vtise te mašne daritve, ampak verjemite bilo je neopisljivo lepo, o tem so pričali pogledi, zadovoljni obrazi, pa tudi misli in zahvale izrečene med Sveto mašo... Svete maše, obhajila so se udeležili tudi drugi prisotni planinci.

Ker je dan postajal že prekratek, smo se odpravili proti Vršiču in dalje skozi Soško dolino do naših domov, obogateni z lepimi doživetji, vtisi, prijetno družbo.....

Lahko bi skupaj z psalmistom zapeli: To je bil dan, ki ga je naredil Gospod, veselimo in radujmo se ga..... In verjamem, da smo tako čutili.

Sleme – maša na Slemenu – 30.10.2005

Odrasli skavti v objemu božjega dela.

PROJEKT LUČKE MIRU IZ BETLEHEMA

OPIS:

Skavti iz stega Nova Gorica 1 smo decembra 2005 sodelovali pri projektu lučke miru iz Betlehema že desetič. V župniji Kristusa Odrašenika smo prvič delili plamen iz Betlehema decembra 1996.

V sklopu LMB leta 1998 v dvorani Kristusa Orešenika odvijalo srečanje čete (Nova Gorica 1) in zamejske čete (SZSO Gorica in Savodnje) ter delavnice povezane z lučko.

Delitev lučke je začela kmalu preraščati tudi izven obsega naše župnije.

Leta 2000 je plamen »potoval« z vlakom iz Jesenic do Nove Gorice in nato naprej v ostale kraje do Ajdovščine. To leto je lučka prvič dosegla večje število ljudi. Na železniških postajah so lučko pričakali prebivalci in mladinci iz bližnjih župnij, sledila je tudi prireditev na Bevkovem trgu v Novi Gorici.

Dve leti (2001, 2002, 2000) zapored smo sodelovali s taborniki iz Nove Gorice. Organizirali smo skupne delavnice, nato je sledila prireditev na Bevkovem trgu za občane Nove Gorice in okolice.

LMB 2002 železniška postaja Nova Gorica

Leta 2003 je namreč med skvati s te in one strani meje vzklila ideja o skupnem projektu, ki bi povezal obe mesti, obe državi. S tem se je decembra leta 2003 za prehod iz Gorice v Novo Gorico odstranilo ograjo na državni meji ob železniški postaji v Novi Gorici. Tako smo skvati prvič prešli mejo med Italijo in Slovenijo, na mestu kjer ni bilo mejnega prehoda. Ograjo so dokončno odstranili šele maja 2004, ko je Slovenija vstopila v Evropsko Unijo. LMB je dokazala svojo moč in željo vseh ljudi dobre volje po miru, v skupnem sožitju in sodelovanju. Zadnji dve leti (2004, 2005) prireditev poteka na meji med Italijo in Slovenijo oz. na novem trgu obeh Goric ob železniški postaji Nova Gorica.

Prihod LMB v naše mesto pomeni dan, ki ga skupaj oblikujemo in skupaj preživimo: AGESCI in SCOUT D'EUROPA- italijanski skavtski organizaciji, SZSO- zamejska skavtska organizacija, ZSKSS in ZBOKSS. Poudariti pa moramo, da vsa leta sodelujemo s stegom Nova Gorica 2.

Prve ure druženja preživimo po vejah na različnih lokacijah in ob različnih dejavnostih. Sledi maša s sodelovanjem skavtov v treh jezikih (italijanskem, furlanskem in slovenskem) ob prisotnosti goriškega in koprškega škofa. Maša je 17. decembra 2005 prvič potekala v konkatedrali Kristusa Odrešenika v Novi Gorici. Prejšnji dve leti pa smo imeli mašo v cerkvi sv. Ignacija na Travniku v Gorici.

Leto 2004, slike iz maša v Italiji zgoraj, prireditev levo.

Zadnje dejanje druženja je vsako leto prireditev, ki poteka na novem skupnem trgu. Prireditev oblikujejo skavti ob prisotnosti škofov, županov obeh mest in ljudi, ki jim prihod LMB pomeni obisk dragega in nadvse potrebnega gosta.

Naslednji dan, v nedeljo, skavti stega Nova Gorica 1 in odrasli skavti odnesemo LMB po župnijah v Goriška Brda, na Trnovsko- Banjško planoto in del Vipavske doline. Delimo jo tudi pri vseh mašah v domači župniji, nesemo pa jo tudi v dom za stare, v bolnico, v mladinski center, v dom za invalidno mladino in na občino, saj želimo » MIR LJUDEM NA SVETU, KI SO BLAGE VOLJE.«

KOMENTARJI:

“Luč simbolizira našega Odrešenika, zato skavti v božičnem času prinašamo luč vsem, ki živijo v naši bližini. Povezuje verne in neverne. S tem dejanjem želimo skavti narediti boljši svet.” (Evgen Boltar)

“Spomnim se petja pesmic na odru. Volčiči smo tudi nesli lučko na Vogrsko, jaz sem nesla lučko, ostali pa so prižigali svečke.” (Tina Fornazarič)

GRADIŠČE

Kako se je sploh začelo? Evgen Boltar je 2.10. 1996 za podvig voditelja izbral Obisk ostarelih v domu v Gradišču.

IDEJA

V enem od odstavkov opisa podviga je Evgen zapisal: "Vsi bi se morali prizadevati, da ostane

ostarel človek v tistem okolju, v katerem je živel in delal v svojih najboljših letih. V kolikor nima družine, mu morajo drugi omogočiti čimdaljše bivanje v okolju, kjer se dobro počuti.

V primerih, ko ostareli morajo v domove, je nujno, da ostanemo v stiku z njimi. V posebno zadovoljstvo so starejšim ljudem stiki z lastnimi otroki, vnuki, sorodniki in znanci. Kadar k ostarelemu ne prihajajo svojci, je prav, da se ga spomnijo drugi, normalno da tudi skavti."

NAVDUŠITEV

Na zimovanju v Podmelcu in v Črnem Vrhu so se izvidniki odpravili po snegu do osamljenih kmetij, kjer so se srečali z ostarelimi ženicami. V obeh primerih že dal časa ni bilo nikogar. Na Črnem vrhu pri 90 letni gospodinj in njeni 90 letni nečakinji je snežni metež zakril okna hiše, celo vhodna vrata so bila zasuta s snegom. Skavti so stopili v akcijo, odkidali sneg, se pogovarjali, peli in ugotovili, da pri njih ni bilo nikogar že tri tedne. Naslednji dan so se vrnili k njim in jim prinesli kruh.

NAČRTOVANJE IN IZVEDBA

Na enem od sestankov se je četa kasneje odločila, da bo za podvig izbrala obisk doma ostarelih v Gradišču, na god sv. Štefana.

Prvi obisk je bil tako izveden 26.12.1996 na katerem smo nekaj zapeli in se pogovarjali z ostarelimi.

Nato smo se skavti stega Nova Gorica 1 vsako leto odpravili na velikonočni ponedeljek v Gradišče, kjer smo skušali vsaj malo polepšati popoldne ostarelim s pesmimi, darilci, kasneje tudi s sodelovanjem pri sveti maši.

TRADICIJA

DAN ZEMLJE 2003, 2004, 2005

OPIS:

Dan Zemlje 2003 smo skavti iz stega Nova Gorica 1 prvič praznovali 28.4.2003, ko smo organizirali ogled hidroelektrarne Solkan. Na ogled smo povabili tudi skavte iz drugih stegov našega Združenja. Tako so se ogledu pridružili tudi skavti iz skavtskih skupin Nova Gorica 2 in Bovec1 ter stegov Ajdovčina-Šturje 1 in Tolmin 1. Skupaj se nas je zbralo približno 50. Po poučnem ogledu hidroelektrarne smo naše druženje nadaljevali s skavtskimi igrami.

Dan Zemlje 2004 smo izvedli 22.4.2004, ko smo na Bevkovem trgu postavili stojnico na temo voda. Mimoidoče smo s plakati in letaki opozarjali na pomen ohranjanja pitne vode za obstoj človeštva. Ljudje so na stojnici odgovarjali na anketna vprašanja in z risbami, ki so jih risali na našo Zemljo, izrazili podporo skrbi za ohranitev čistega okolja oziroma čiste vode.

Dan Zemlje 2005 smo izpeljali v dveh delih. Najprej smo 16.4.2005 izvedli izhod stega na grad Rihemberk, kjer smo očistili okolico gradu. Na ta dan smo tudi podrobneje spoznali pomen šestega skavtskega zakona (Skavt spoštuje naravo in vidi v njej božje delo.) in problematike uničevanja gozdov ter spoznavali naravo kot božje delo. V delavnicah na gradu Rihemberk smo izrazili tudi naša mnenja in poglede na problematiko uničevanja okolja, zlasti gozdov, ki so bili osrednja tema takratnega Dneva Zemlje.

V petek 22.4.2005 smo na Bevkovem trgu postavili stojnico, na kateri smo predstavili našo čistilno akcijo in naše izdelke iz delavnic. Na stojnici smo mimoidočim delili letake z ekološko vsebino in jih vabili, da so se udeležili delavnic, ki smo jih izvajali na stojnici (risanje na les in papir ter izražanje mnenj in misli).

Človek lahko preživi brez hrane približno mesec dni, brez vode pa samo en teden!

Med umivanjem zob nam skozi pipo v lijak steče preko 19 litrov vode!

Pri enem splakovanju stranišča porabimo 9 litrov pitne vode! Na mesec samo za splakovanje porabimo preko 1200 litrov pitne vode!

Zaradi bolezni, povezanih z vodo, kot sta driska in zajedalske gliste, umre vsak dan približno 34.000 ljudi.

. V naslednjih 50 letih se pričakuje, da bo zaradi globalnega segrevanja izumrla okoli četrtna kopenskih in živalskih vrst.

Leta 2004 je bilo uničenih za pol Slovenije amazonske džungle zaradi gradenj avtocest.

KOMENTARJI:

Narava je dar, ki ga moramo čuvati! (Matej)

Ljudje na Bevkovem trgu so zelo pozitivno sprejeli našo akcijo. (Kristina)

NORA ŽOGA

OPIS:

Vse se je začelo, ko sta Blaž Kragelj in Matevž Kovačič, leta 2004 prišla na idejo, da bi bilo prav fajn imeti turnir v odbojki na mivki. Vse je nastalo iz ideje in preraslo v željo, po druženju s skavti iz okoliških regij. S tem se je klan septembra leta 2004 odločil, priredit zabavno športno druženje. Za idejo sta navdušila še ostale klanovce in v začetku septembra 2004 se je v Šempetru pri Gorici zgodila Nora Žoga. Udeležili so se je sosednji stegi iz Slovenije in zamejstva. Zmago pa je domov odnesel kar domači SKVO. Turnir je uspel in Blaž in Matevž sta kmalu začela kovati nove načrte.

PLAYSKAVT

OPIS:

od Nore žoge do Playskavt

Matevž in Blaža, zadovoljna z uspešno izvedbo Nore žoge sta sklenila da turnir nasgradita, ga naredita bolj skavtskega. Turnir naj ne bi pokrival zgolj ene športne discipline ampak naj bi tekmovalci pokazali tudi veliko iznajdljivosti in skavtskega duha. Tako se je rodil Playskavt.

Playskavt

Bilo je sončno septemersko jutro in pred hitšport centrom je bilo že vse nared, da se skavtsko igranje prične. Ekipa so si zadovoljno ogledale majice turnirja ter bile precej navdušene nad logotipom. "Dobro ste to pogruntali," je bil kar pogost komentar. Pesek je bil še prijetno hladen in igranje odbojke na mivki je bilo pravi užitek. Po kosilu pa so sledile štafetne igre pri katerih smo se dodobra nasmejali. Največ odbojkaškega znanja ter skavtskega duha je pokazala ekipa Ilirske Bistrice in si tako priborila zmago. veselje je bilo prisotno kat pri vseh udeležencih turnirja saj smo se naužili še zadnjega vročinskega ura, se naigrali in sklenili nova poznanstva.

TRADICIJA

NOČ ČRNEGA ZMAJA IV 4.5.2002

UDELEŽENCI: SZSO, ZSKSS NG 1 in NG

OPIS:

Izvidnik in vodnjice so se zbrali pred kulturnim centrom v Gorici. Z njimi so bili tamkajšnji skavti, ki so bili zelo sproščeni. Razdeli so se na več mešanih skupin in so se igrali različne igre (vleko vrvi, scoutball, kviz in postavljanje bivakov). Sledila je jedača, potem pa lov na črnega zmaja. Zvedeli so da Črnega zmaja je mogoče ubiti le z angelskim mečem luči. Na poti so bile sicer različne prepreke, a pogumni vitezi (izvidniki in vodnice) so ji premagali in na goriškem gradu ubili črnega zmaja in s tem rešili svete.

KMENTARJI:

“Se spomnim da smo bli ena ful dobra klapa in da smo dobil angelski meč, in je sem šla ta zadnja in sem predložila meč in smo premagali Reščiča (Črnega zmaja). Ful je blo dobro kej je blo ponoči in smo se držali v verigo pod rokami, ful smo se povezali.. aja Blaž nas je peljal na skuterju do grada.” (Jerneja Kraigher)

MUŠKETIRJI IV

NOVA GORICA, TRAVNIKI POD KATARININIM GRIČEM

10.-11.5.2003

UDELEŽEMCI: SZSO, ZSKSS NG 1 in NG 2

OPIS:

Začelo se je pred cerkvijo Kristusa odrešenika. Najprej so izpolnjevali mušketirske izkaznice. Nato so se razdelili v tri ljudstva: Atozova, Portosova, Aramisova. Prvo nagolo je bila ulovit Milejdi, ker je imala zelo pomembno sporočilo. Ko so premagali sovražnikovo gardo, so ugotovili, da je bila prevara. Milejdi je bila lažna. Kmalu jih je čakal še en krvavi boj z gardo. Le tako so lahko dobili zemljevid do prave Milejdi. Njeno sporočilo jih je zgrozilo. Richelier je namreč pripravljaj atentat na kralja! Vendar z muškitirski geslom; »Vsi za enega eden za vse!«, jim je uspelo. Kralj je bil rešen! Srečanje so sklenili z mašo.

KOMENTARJI:

“Je blo ful dobro, se spomnim da je v navodilih pisalo da moramo prinesiti belo haljo, vendar jst nisem jih prebrala točno in sm prišla s črno(smeh). Pa tudi da sm se skalpirala s Erikom. Pa tudi da sm ponagajala Aljoši, primla sm mu flaško in on je spil cel liter vode v šusu, da se ne bi polil.” (Tereza Tomažič)

“Na tem izhodu sm biw samo drugi dan in sm biu u skupini pr Luku (Atos), spomnim se da sm se skalpiral z Blažem ka smo reševali princeso, da sm si strgu hlače ka smo z Martinom plezali čez neko ograjo in da so ka smo prpeljali nazaj princeso 4 mušketirji jedli tuno s kruhom :)” (Matej Fornazarič)

SMEHEC ZABAVA :) IV

KLETNA DVORANA - CERKEV KRISTUSA ODREŠENIKA

17.4.2004

UDELEŽENCI: NG1, NG2, SZSO , Ajdovščina-Šturje, Postojna

OPIS:

Skavti iz čete Zahodne straže smo si zadali nalogo, da organiziramo zdravo slovensko zabavo. Priprave so se začele!

Ker se na vsaki zabavi tudi kaj prigrizne in je bila naša zabava »slovenska« smo pridno zbirali recepte za dobrote, ki smo jih sami pripravili iz sestavin slovenskih proizvajalcev. Posebne skupine pa so bile zadolžene za sestavljanje programa in zbiranje glasbe, seveda slovenske. Povabili smo čete: Nova Gorica2, Postojna1, Ajdovščina- Šturje1 in zamejske skavte. Teden pred zabavo smo čistili, urejali, nakupovali. Na dan zabave pa že v dopoldanskem času kuhali, pekli, izdelovali spominke, pilili program,...in razen nekaj zasmojenih palačink, premalo namazanih tiramisujev in spackanih piškotov je vse potekalo v najlepšem redu.

Popoldne pa so se nam pridružili vsi povabljeni. Program smo začeli pred cerkvijo in sicer z bansi, igrami, razdelitvijo v skupine, nato pa smo se preselili v kletne prostore, kjer so se skupine pomerile med seboj. Skupine so bile iznajdljive, pogumne, zato je bila borba za zmago res težka. Sledile so karaoke, skeči in prost ples (od rocka do polke) med katerim so skriti vohuni krožili po prostoru in zbirali naj klobuk. A, ker vse kar je lepo, hitro mine, se je čas zabave iztekel. Podelili smo nagrade, zmolili za srečno pot domov in se še vedno plesno razpoloženi razšli. Zelo, zelo smo se zabavali, tako, da je zabavo naslednje leto priredila četa iz Postojne, letos pa? Upamo, da bomo kmalu prejeli kakšno vabilo:).

KOMENTARJI:

“He he, spomnim se, da je bila ena skupina namenoma sestavljena iz samih voditeljev, ma so bili šele drugi :)”

“Zelo zabavno, sproščeno vzdušje, veliko se je plesalo, spomnim se zadnje pesmi, ki z razliko od ostalih ni bila na CD- ju :) ROM POM POM ŠE NE GREMO DOMOV,...” (Kristina Kovačič)

“Je ni blo bujše.” (Lucija Kragelj)

GOSPODAR PRSTANOV IV ŠEMPETER IN VROJBA 14.-15.5.2005

UDELEŽENCI: NG1 (iv,nopp, pp), NG2, SZSO (iv,nopp, pp), Ajdovščina (pp)

OPIS:

Program se je začel s skupnim krogom, kjer so začeli s spoznavno igro. Igrali so se igro atomčki. Nato so prišle na vrsto igre, ki so izvidnikom in vodnicam krepile naslednje vrednote: pogum poštenost in iznajdljivost. In po večerji se je začelo s glavni dogodkom igra Gospodar prstanov. Izvidniki in vodnice so naprej pogledali odlomek filma gospodar prstanov, nato so glavni junaki predstavil navodila in potek same igre. Boj (igra) se je začel s koncem razlage navodil. Izvidniki in vodnice so se odpravili po Šempetru in Vrtojbi, kjer so imeli nalogo da pridobijo čim več artefaktov in pobijejo hudobna bitja. Igro so zaključili na gori pogube (sv.Ud), kjer so premagali še zadnje pošasti in uničili prstan. Drugi dan so pospravil prostor, pripravili na sv. Mašo in udeležili svete maše.

KOMENTARJI:

Se spomnim, ko so nas po Šempetru lovili črni jezdec na kolih. Ker je bila tema nismo nič videli in smo kar nekam tekli in ko smo odprli eno baterijo smo bili do kolen v blatu sredi njih njiv. (Ana Fornazarič)

TRADICIJA

PRIMORSKO SREČANJE IZVIDNIKOV IN VODNIC ZAREČJE PRI ILIRSKI BISTRICI 23.10.1999

UDELEŽENCI: Ana Abram, Andreja Drešček, Teja Skrt, Nejc Kovačič, Blaž Kragelj in Matevž Kovačič, Monika Kovačič, Matej Reščič in Aljoša Kikelj

Sodelujoče čete: Ajduščina-Šturje, Ankaran, Cerkno1, Idrija 1, Ilirska Bistrica 1, Nova Gorica 1, Postojna1, Tolmin

Naši izvidniki in vodnice so se preizkusili v orientaciji in dosegli 1 mesto.

JOCOTI - Ana Abram, Andreja Drešček, Teja Skrt, Nejc Kovačič, Blaž Kragelj in Matevž Kovačič

OPIS:

Iz naše čete smo odšli na to tekmo kovanje jaz (Teja), Ana, Andreja, Nejc, Blaž in Matevž. Zbrali smo se ob 6h pri Odrešeniku. Znani so šli še M. Reščič, Monika K. in Kikelj A., ki so nas tudi peljali. V Ilirsko Bistrico smo prispeli ob 8h. Dvignili smo zastavo, zmolili, nato pa si izbrali ime skupine - JOCOTI. Ob 9:30 smo štartali (predzadnji) dobili smo zemljevid in list z azimuti. 1.k.t. je bila 4°pročod S. Mislili smo, da je mrtva točka in zato iskali po vseh grmovjih, devesih,... a je nismo našli. Do 1.k.t. smo prišli zadnji (bila je živa točka) na 1.k.t. smo morali prevesti nek stavek iz morsejeve abesede in napisati en pozdrav za naslednjo skupino. Ko smo končali smo se odločili, da zadnji že ne bomo in zato začeli teči. Do 2.k.t., ki je bila mrtva, smo prišli tretji. Tam smo morali do nekega kmeta in ga izprašati o skavtih, živalih. Naslednja 3.k.t. je bila presek azimuta 260° iz 1.k.t. in 254° iz 2.k.t., a njen presek je 2.k.t. ne pa 3.k.t. Ugotovili smo, da smo se zmotili in zato izmerili 260° in začetne točke. Šli smo naprej, vsi ostali pa za nami, saj nismo vedli kam. Prišli pa smo do razpotja. Mislili smo, da je D pot prava, a smo po 1km ugotovili, da je napačna. Šli smo nazaj, vsi pa so nadaljevali pot v tisti smeri. Prehodili smo 2-3 km hriba in prišli do asfalta ceste. Nismo vedeli kam in si zato vzeli 30 min odmora. Potem smo zagledali 4.k.t. Na to točko smo prišli prvi. Morali smo narediti ogenj, ki je gorel 2 min in sestaviti palerino. Takoj zatem smo odšli na 3.k.t. a lista ni bilo, ker so porinili v cerkev. Na 5.k.t. smo morali narisati tloris cerkve, okolice, nato pa smo streljali z lokom. Moram reči, da smo se odrezali zelo dobro, saj smo našli vse k.t., prišli na začetek 3ji, odšli smo pa predzadnji, pa še naloge smo dobro reševali. Začel je padati dež. Ob 15h so razglasili zmagovalce - JOCOTE! (nas) bili smo zelo veseli. Dobili smo priznanje in Milko, ki smo jo razdelili, nato pa smo se poslovili in veseli odšli nazaj v Novo Gorico.

BERKMANDLC IDRIJA 1 01-05

2001 –fantje 3mesto

2002?

2003 1.2.

- dekliška skupina 3-4 mesto
- dve fantovski skupini

TEKMOVANJA

2004

- skupna uvrstitev 5 mesto

2005

- dekliška skupina
- fantovska skupina

Šli z upanjem na zmago nato izgubili. (Janez Mašera)

Dobro, zmeri izgubili... kričali imena naših igralcev (Lea Kovačič)

Priprave za dober rezultat - nikoli dober. Pinkpanter. (Primož Skubin)

JAKEC LOGATEC 1 99-05

OPIS:

JAKEC je izziv v orientaciji, Odvija se je tretji vikend v oktobru. Udeleženci se pomerijo v dveh kategorijah IV (11-16 let) in PP (17 in več). IV poskušajo opraviti s progo podnevi, PP pa v nočnem času. Na terenu so udeležence čakajo kontrolne točke na katerih so morajo pokazati svoje skavtsko znanje, natančno meriti azimute (jakcova mreža), signalizirati, preiti ovire, ali pa jih preprosto samo najti (mrtve točke). Morajo pa pokazati tudi svoje znanje iz topografije in vrisovanja kontrolnih točk.

KOMENTARJI:

Ful doro. Zmerek v dobri ekipi, nikoli zmage.(Emanuel)

Je blo lepo... samo smo zgubili.Med pavzo sva si z Nejcom naročila Halo pico!(Matej)

Mraz je bilo zmeraj zaradi vremena. Lani (2004) pa smo zmagali, smo meli to srečo, da smo zmeraj vedli kam it, tko da ni blo problemov. Bili smo prvi!(Vasja)

Miha K: Jakec sem bil enkrat, bla je tema, smo lutali, plezali smo v neko grapo, pustolovščina, fotoaparat, ki sem ga dobil za birmo in luč za na glavo, sem izgubil ali so mi ukradli.

1 liga. (Janez Mašera)

Dobro...je blo lepo, še zato ker smo bili skupaj z ljubljanci. (Lea Kovačič)

Še najbolj je bilo, ko smo šli iz četev klan, saj smo šli prvič ponoči na pot. Zlo večji filing je blo it ponoči. še posebi zato ker smo na eni točki zmrzovali in se bomo teaga spominjali. Zlo lepo je tudi, ker se zbere tolko skavtov iz cele slovenije. Vsako leto je zakon, še posebej zdej ko smo v klanu na Jakcu. (Primož Vovk in Martin Kraigher)

1999, 16-17.10

Prisotni:

PP - Kovačevi (Aljoša Kikelj, Monika Kovačič, Tomaž Munih?)

2000, 21-22.10

Prisotni:

IV - Miklavži na Božička
PP - Jocoti (Aljoša Kikelj, Monika Kovačič, Tomaž Munih ,)1 mesto ali 2 mesto
- Carpe diem

2001, 20-21.10

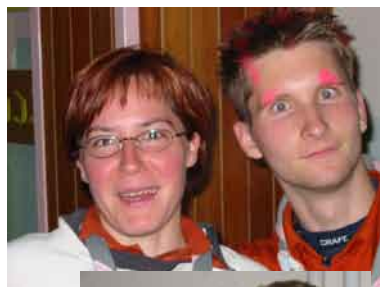
Prisotni:

PP - Slabi bati
- Nove svečke
- Zlizane gume
- Pojma nimam

2002, 19-20.10

Prisotni:

- IV - Čokolada (V bošk!)(Matej Fornazarič, Tereza Tomažič, Urška Skrt, Martin Kraigher, Polona Plesničar, Rok Ožbot)
- PP - Zvite šuble (Aljoša Kikelj, Tanja Jan, Vasja Markič, Mitja Martelanc, Monika Kovačič)
- Razbite ploščice (Kristina Kovačič, Matej Reščič, Veronika Kovačič, Tjaša Harej, Emanuel Vidmar)

TEKMOVANJA

2003, 18-19.10

Prisotni:

- IV - Težiščnica na A (Tereza Tomažič, Ana Marinič, Ana Fornazarič, Nina Di Falco)
- 6666 the number of the best (Matej Fornazarič, Primož Vovk, Janez Mašera)
- Avstralske gliste (Urška Skrt zbežala k TZV skupini)
PP - Tanki (Blaž Kragelj, Aljoša Kikelj, Primož Skubin, Emanuel Vidmar, Tjaša Harej)

TEKMOVANJA

2004, 17-18.10

- IV - Vesele hrenovke - 3 mesto
PP - (Tereza Tomažič, Emanuel Vidmar, Tjaša Harej, Urška Skrt, Sami Skrt)
PP - (Primož Skubin, Aljoša Kikelj, Mitja Martelanc, Vasja Markič, Neža Markič) - 1 mesto

2005, 22-23.10

Prisotni:

- IV - Primorski čefurji
- Game over, smo šminkarska diktatura (Simon Mervič, Jernej Budin, Ana Mrak, Lucija Kragelj)
- PP - Call of Duty (Tjaša Harej, Emanuel Vidmar, Matej Fornazarič, Sami Skrt, Janez Mašera)
- PP - (Aljoša Kikelj, Martin Kraigher, Jakob batič, Matija Kirjakovič, Primož Vovk)
- BOKSS - Broškete – 1 mesto

SKAVTFEST

HIMNA ALIGATORK

Aligatorke smo me,
aligatorke smo me,
neutrudljive prav vse,
rade se zabavamo,
z Orli, Medvedi, Pandami poigravamo.

Leva, leva, en da tri štiri

Aligatorke smo me,
aligatorke smo me,
neutrudljive prav vse,
rade se zabavamo,
z Orli, Medvedi, Pandami poigravamo.

(Zimovanje – Gore '98)

PAPEŽ - BAKLA

17.-18.5.1996

OPIS:

V Postojni smo se srečali s papežem Janezom Pavlom II. Skavti smo imeli nalogo, da za papeža izdelamo baklo in voditelji naj bi izbrali najlepšo, to naj bi izročili papežu. Našo baklo je izdelala Loredana Zega in prav ta bakla je bila izbrana. Na njej je bil napis: "Vi ste luč sveta".

SREČANJE KLANOV: NG1 – NG 2 – SZSO (ZGS)

“Zaklad”

20-21.03.1999

OPIS:

Zbiranje na Kekcu ob 16.00 in slovesen začetek (pripravi Ivan), sledil izziv. Vanj je bilo vključeno zanje in spretnosti iz naslednjih področij: topografije, orientacija, BP-jevo življenje, prečkanje s pomočjo vrvi, pioneristika: vozli in vezave, kuhanje, logične vaje, umetnost, iskanje in popis zanimivosti nekega kraja, šivanje, priprava na mašo. Potovalo se je iz Kekca na Paljevo, med potjo nekje smo prespali na kakšni domačiji. Možne so bile tri ali štiri variante poti (Grgar, Svete Gora, Sabotin, Plave). V nedeljo smo se spet dobili skupaj na Paljevem, kjer smo zaključili sv mašo.

Nameni: - priti skupaj, se srečati, spoznati (možnost ustvarjanja tradicionalnega srečanja)

- obuditev spominskega dne
- izmenjava izkušenj in navdušenja

Sir 6,14

14 Zvesti prijatelj je močna zaščita, kdor ga je našel, je našel zaklad.

Mt 6,21

21 Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.«

Mr 10,21

21 Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!«

2 Kor 4,7

7 Ta zaklad pa imamo v lončenih posodah, da bi bila ta presežnost moči Božja in ne iz nas.

2 Tim 1,12

12 Zato tudi vse to trpim. A me ni sram, ker vem, komu sem veroval, in prepričan sem, da more zaklad, ki mi ga je zaupal, obvarovati do tistega dne.

2 Tim 1,14

14 S Svetim Duhom, ki prebiva v nas, varuj lepi zaklad, ki ti je bil zaupan.

VIHAR UPANJA – DRŽAVNO SREČANJE VODITELJEV AVGUST 2-8.8.1999

UDELEŽENCI: Ivan Likar, Evgen Boltar, Monika Kovačič, Tanja Jan, Aljoša Kikelj

OPIS:

Začeli smo s potovalno skupnostjo Breznica, Domžale, Ptuj, Slovenska Bistrica in seveda mi. Naša tema se je glasila duhovnost in cerkev. Sledil je skupni tabor v Slovenski Bistrici z naslovom Kakšno ZSKSS potrebujemo in želimo v naslednjem tisočletju?

Himna

Se spomniš trenutka, ko prvič si ogenj prižgal,
obrazov, s katerimi na novo si pot se podal?
Se spomniš potepov, se spomniš,
kako smo iskali zaklad sred' noči,
povezani v duhu branili zastavo, odkrivali skrite sledi.
Čarobno nebo se zdaj v nevihti nad nami iskri,
črni žamet temine nam krade stezo izpred oči.
pesem preteklih dni nam daje moči,
obljuba še v srcih gori,
nevihta je lepa, odpira obzorja, po njej se nebo spet zjasni.
Pridi, primi se vetra in
objemi ga in zapleši z njim.
Ti in jaz kot nekoč skupaj bova šla,
kamor naju ponese VIHAR UPANJA.

besedilo in glasba ~ Damijan Dolinar

Molitev skavtskega voditelja

Gospod, kot voditelj nosim odgovornost za svoje skavte. Pomagaj mi, da skavte bolje spoznam in začutim potrebo, da jim pomagam. Zavedam se, da je moj zgled pomembnejši, kakor so moje sposobnosti. Pomagaj mi, da bom dober, prijazen in velikodušen do vseh. Daj, da bo v moji skupini vladal pravi duh. Blagoslovljaj naše načrte in nas podpiraj, da bomo vedno bolj napredovali; tako bo naša vzgoja dosegla vedno večje uspehe zdaj in v prihodnje. Amen.

KOMENTARJI:

PUSTOVANJE ZAMEJCEV PP 2000

OPIS:

(Reščič, Aljoša, Monika, Miha, Kristina, Munih, Skubin, Vasko, Martelanc)

KOMENTARJI:

Meli smo se fajn. Pokazali zamejcem kake pupe mamo slovinci. Plesali smo, z Reščičem sva uneto plesala. Blo je mraz, ker smo bili v mini krilih. (Tomaž Munih)

Šjore - tipi, Tipi - šjore. Šparat z erotično vsebino. Reščič krilce. Munih tudi krilce plesanje okrog štange. (Primož Skubin)

MARMELJADA

UDELEŽENCI: Bovec 1, Cerklje 1, Idrija 1, Nova Gorica 1, Nova Gorica 2, Gorica 1, Gorica 2, sledila bo kratka pevska vaja za Himno Marmeljade, zatem pa steg Ajdovščina- Šturje 1, Postojna 1, Sežana 1, Trst 1-2, Trst 3- 4, Ankaran 1, Ilirska Bistrica 1

OPIS:

Pred štirimi leti je, lahko bi rekli legenda med skavti primorske regije, Bogdan Magajna, o Primorski pisal takole: Primorska ni zemljepisni pojem. Primorska je stanje duha. Je življenje ob meji. Življenje na robu. Je boj za slovenstvo v krempljih italijanskega fašizma, je boj Čedrmacev in Gregorčičev. Je pa tudi pogum pogledati čez rob, porušiti take in drugačne meje, iskati nove poti, odpirati nova obzorja. Je kljubovanje burji in srečevanje s skrivnostjo podzemlja. Je skrivnostna otožnost Istre in tršatost Krasa. Je iznajdljivost ljudi ob jamborni cesti in je vesela pesem mlinov in žag ob Veliki vodi. Je žlahtnost živega srebra in je žlahtnost vrtnice. Je kлокotanje »brhke hčere planin«.

Primorska je pogum pogledati čez rob, porušiti take in drugačne meje... Marmeljada, ki je bila leta 2004 in je potekala v Novi Gorici in okolici je bila namenjena prav temu. Geslo le te je bilo »Preskoči mejo!«.

Marmeljado 2004 -srečanju primorskih skavtinj in skavtov smo začeli na Sveti Gori, kjer smo imeli predstavitev stegov. V soboto popoldne in nedeljo dopoldne potekal program ločen po vejah. Najmlajša veja volčiči in voljkulice se je odpravila peš v Novo Gorico, po poti pa so imeli razne preizkušnje in nato imeli tudi igre, ki so temeljile na temo Marmeljade.

Izvidniki in vodnice so se po skupinah, ki so bile sestavljene iz skavtov iz različnih čet odpravili v Grgar. Na poti so bile točke, na katerih so se seznanili z zgodovino Nove Gorice in okolice. Sledila je nočna igra na kateri so izvidniki in vodnice morali »švercati« stvari iz Italije v Slovenijo.

Popotniki in popotnice so pravtako po skupinah obiskali kraje v bližini Nove Gorice, nekateri so tudi praktično preskočili mejo med Italijo in Novo Gorico, saj so obiskali vasi onstran meje. Skupine so poizvedovale o življenju domačinov v preteklosti in kako se počutijo sedaj. Ponoči so imeli nočno igro po Panovca, nekateri pa so se odpravili v skavtskem kroju v center Nove Gorice.

Naše druženje se je zaključilo v nedeljo s skupno prireditvijo na novem trgu obeh Goric (na trgu ob železniški postaji), na kateri se je veliko pelo, pelo pa se je tudi himno Marmeljade. Avtorica te pesmi pa je prav naša skavtinja Kristina Kovačič.

Na zaključni prireditvi, ki je bila na skupni prireditvi smo v park ob trgu postavili leseno klop, ki simbolizira prijateljski stisk roke po skavtsko. Izdelal pa jo je gospod Bojan Kovačič. Kaj vse se je dogajalo je težko opisati z besedo, zato je dobro, da si ogledate tudi slike.

Himna Marmeljade 2004- Nova Gorica 1

Glasba in besedilo: Kristina Kovačič

Noč je tiha, zvezd sijaj,
jutro sončno, le pihljaj,
Soča mirno teče v dalj,
pravi je primorski raj.

V Gorici zbrali smo se vsi,
saj sta leti dve že mimo šli,
Bog mi v jezik daj moči,
cilj je jasen, odpri oči.

Odp. Nič več mej, gremo naprej
bratom, sestram to povej,
za skavtski trud nagrada,
to je naša MARMELJADA.

Marmelado jemo
Angelskim vrtnicam pripadamo
Rutko nosimo
Mladi smo
Enotni smo
Ljubimo
Julij je
Aaaakcija
Darujemo
Amen

To je naša MARMELJADA! Odp.

SMEHEC POSTOJNA

UDELEŽENCI:

OPIS:

Dobili smo se v skavtski sobi ter si uredili frizure, saj gremo vendar na zabavo! Ko smo prispeli v Postojno smo se igrali nekaj spoznavnih iger nato pa smo se razdelili v skupine in tekmovali v različnih zabavnih igrah. Sledile so karaoke in gledališke predstave, ki jih je morala pripraviti vsaka četa. Najbolj je zažgala naša koreografija voda Aligatorok na pesem Vzemi vse od Kingston. Izbrali smo tudi najlepšo frizuro in zmagala je naša Ana. Utrujeni od rajanja smo se vrnil domov.

KOMENTARJI:

Ja seveda ni bil tko dober ku naš :) , ma smo se meli vseeno kar fajn. Všeč mi je bil ples na koncu, v spominu pa so mi ostale tudi priprave-delanje posebnih frizur in sestavljenje koreografije (take posebne z metlami) (Ana Fornazarič)

Ma proti nam je blo kar neki. Ma dobro, da smo bli tm, ka smo dali vsaj kej dobrega vzdušja. (Lucija Kragel)

Bil mi je všeč. Ful se mi je zdelo doro, da smo imeli veliko zanimivih in različnih iger med drugim mi je bila najboljše, ko smo kratkem času predstavili koreografije pesmi TAM, TAm, TAM od KINGSONU (Simon Mervič)

Blo je zelo uredi na poti proti Postojni smo si na avobusu izdelovali frizure. Bile smo zelo uredu ampak zmagala je Aan "Rožica" (Sara Marušić)

tako frizuro je mela

ZAHVALA

Veliko dela je potrebnega v vinogradu, da trte obrodijo obilen in sladek sad. Tudi v desetletni zgodovini stega Nova Gorica 1 je bilo za vse trenutke, ki so predstavljeni v tej knjižici, potrebnih na tisoče ur prostovoljnega dela, veliko potrpežljivosti, dobre volje, odgovornosti, žrtvovanja, razumevanja, upanja, molitve, talentov,... Vse to za skavtstvo, za pesem, igro, prijateljstvo, izkušnje, samovzgojo, modrost, skupnost in za spoznanje, da smo zaradi skavtov boljši in srečnejši ljudje. Zahvala vsem, ki ste ali še vedno aktivno podpirate in delujete za skavtstvo.

Kljub temu pa posebne zahvale za:

- Evgena Boltarja in Bogdana Vidmarja za pogumen začetek skavtstva v našem stegu.
- Vsem sedanjim in dosedanjim voditeljem ter duhovnim asistentom za vzgojo mladih na moralnem, telesnem, socialnem in duhovnem področju ter za zgled skavtskega načina življenja.
- Gospodu Gašperju za prostor v konkatedrali Kristusa Odrešenika.
- Odraslim skavtom za tehnično in vsebinsko pomoč pri izpeljavi projektov ter za dejaven in zgleden odnos med otroki in odraslimi.
- Vsem staršem za podporo, razumevanje in zaupanje.
- Bogu za njegovo stalno spremstvo in varstvo.

KAZALO

UVOD

OBLJUBE

ZIMOVANJA IN TABORI

- * VV
- * IV
- * NOPP/PP

BOKSS

TRADICIJA

- * LMB
- * GRADIŠČE
- * DAN ZEMLJE
- * SKUPNI PROJEKT V VEJI IV ZSKSS(NG1 & NG2)
IN SZSO(GORICA1 & GORICA2)
 - Noč črnega zmaja
 - Mošketirji
 - Smehec
 - Gospodar prstanu
- * TEKMOVALNI TURNIR PP
 - Nora žoga
 - Play skavt

TEKMOVANJA

- * BRIGA ME
- * PRIMORSKO SREČANJE IV
- * JAKEC
- * BERKMANDLC

RAZNI DOGODKI

- * BAKLA
- * ZAKLAD
- * VIHAR UPANJA
- * PUSTOVANJE
- * MARMELJADA